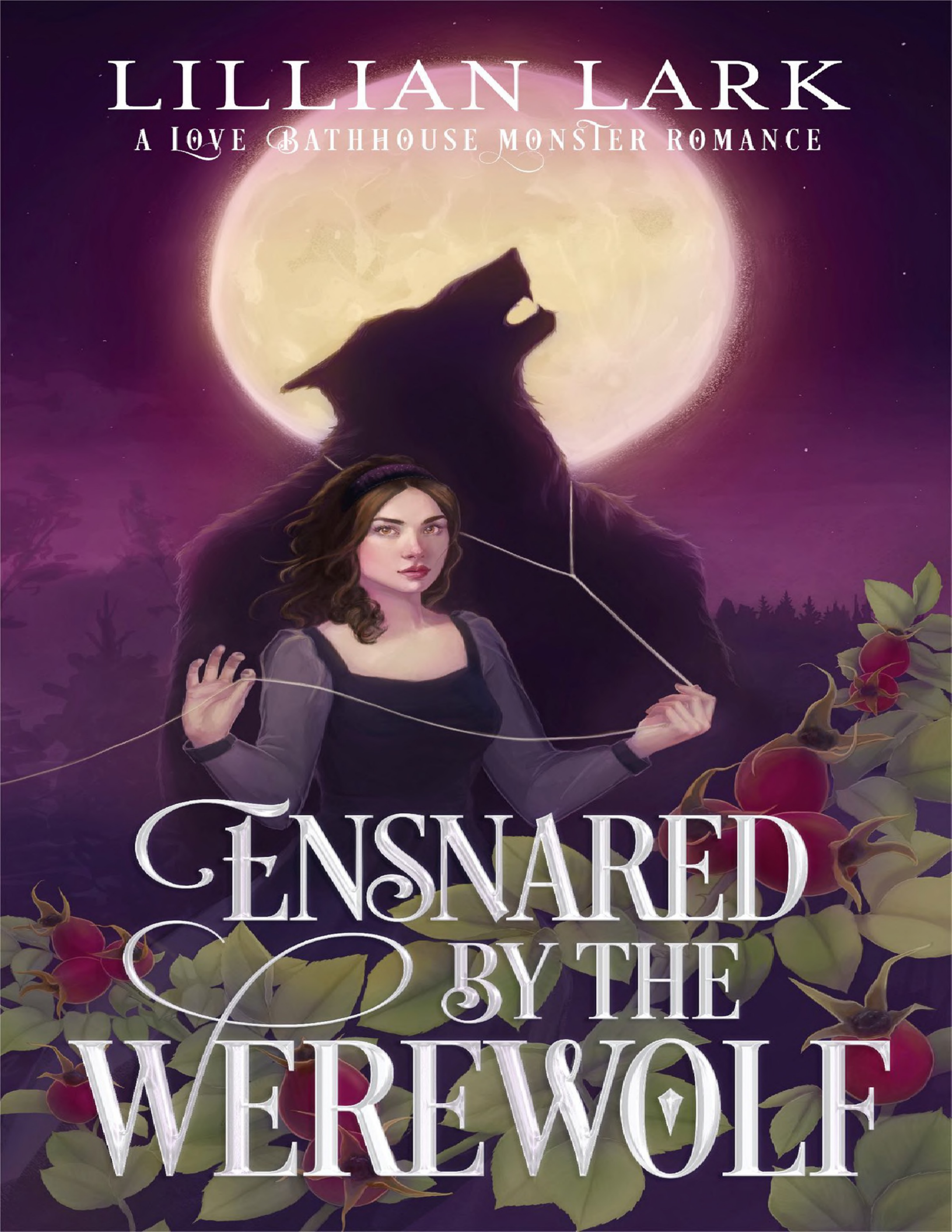

LILLIAN LARK
A Love Bathhouse Monster Romance
Ensnared by the Werewolf

Çeviri Kitaplar
Telegram

ENSNARED BY THE WEREWOLF

LILLIAN LARK

Kurt Adam Tarafından Tuzağa Düşürüldü

Telif Hakkı © 2022 Lillian Lark tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Editör: Ellie, Kardeşimin Editörü

Düzeltmen: Rosa Sharon, Kardeşimin Editörü

Kapak Sanatçısı: Lillian Lark

Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

İçerik Uyarıları

1. Belinda
2. Jack
3. Belinda
4. Belinda
5. Jack
6. Belinda
7. Jack
8. Belinda
9. Belinda
10. Belinda

Sonsöz
Belinda

Yazarın Notu Yazar Hakkında

Kovalamacadan hoşlananlar için.

İÇERİK UYARILARI

Sevgili okuyucu,
Ensnared by the Werewolf, Kovalama, canavarla seks, düğüm atma, reddedilen eş, bebekler ve üremeyi içerir.
Kendinize karşı nazik olun,
L. Lark

1

BELINDA

BU APTALCA BIR FIKIRDI.

Bir baykuşun ötüşüyle irkiliyorum ve dehşet içinde başımı sallıyorum. Karanlıktan korktuğum günler çoktan geride kaldı ve bir cadı olarak bu ormanda karşılaştığım her şeyle başa çıkabilecek kapasiteye fazlasıyla sahibim ama bu, neşeli ışık büyümün yarattığı karanlık gölgelerin Ürkütücü.

Havanın dokusu kalınlaşıyor gibi görünüyor ve uzağa gider gitmez çağırdığım ışık topunun parıltısı
Doğa koruma alanının otoparkından yeterince ışık geliyor. Büyünün bana sağladığı ışık sayesinde
çalılar ve dallar yumuşuyor. Etrafımdaki gölgeler bulanık bir görünüm alıyor. Sevimli bir bulanıklık değil, ama Yönetmenin ekrandaki uğursuz şeklin ne olduğunu bilmenizi istemediği bir korku filmi.

Gerçek bir sis mi geliyor? Yukarıdaki ve aşağıdaki tüm tanrılar, eğer gölgeler ürkütücü eller gibi görünmeye başlarsa, geri döneceğim.

Randevumla irtibata geçmeden ormana doğru yürümek aptallığın doruk noktasıydı, ama daha önce park ettiğimde,

Günün son ışıkları gökyüzünü aydınlatmıştı ve orman son derece büyüleyici görünüyordu. Ağaçların titreşimleri Ormanın üzerindeki koruma koğuşları temizdi ve ben Bu hislerin izini bu gece buluşacağım erkek yaratığa kadar sürmenin yeterince kolay olacağını düşündüm.

Ağaçların arasında bir yürüyüş kulağa çok hoş geliyordu, dairemde tıkılıp kalmaktan çok farklıydı,
kalp kırıklığı içinde debeleniyordum. Bir an için kimsenin açık hava insanı diyemeyeceği biri olduğumu unutmuştum. Bunun, seks festivali olacağını umduğum yere ulaşmak için basit bir yürüyüş olması gerekiyordu.

Bir yürüyüş bana kendimi zihinsel olarak tüm bu randevu karmaşasına hazırlamam için zaman kazandıracaktı, bu randevu garip koşullar altında olsa bile.

Bunların hepsi güneş batmadan önceydi. Şimdi ormanda yalnız başıma yürürken kollarımdaki tüyler diken diken oluyor ve her seste küfrediyorum.

Ve kaybolmuş olabilirim. Titreşimler ormanın dışından çok net görünüyordu, ama sanki sihir telleri şimdi her yönden geliyor ve ben
hislerimi sorgulamaya başladım.

Plana sadık kalmalıydım. Doğaya git
park yerini ayırır, sevgilimi arayıp geldiğimi söylerdim, o da beni karşılamaya gelir, beni kulübesine kadar geçirirdi,
ve her şey yolunda giderse, günlerce onun ateşiyle sevişecektik.

Kızgınlık geçiren bir adam. Paranormal varlıklardan payıma düşeni aldım ama bu bir ilk.

Tam da aklımı belli bir kurt şekil değiştirenden uzaklaştırmak için ihtiyacım olan şey.

Kendimi bir başka gereksiz telefon görüşmesi yapmaktan alıkoymak için

açmayacağını söyledi.

Sık sık gittiğim seksi hamamdaki çöpçatan beni aradığında, bu bir kurtuluş gibi gelmişti. Rose'un ses beni kederli halimden çıkardı ve yön verdi. Sadece devam etmeliyim... ve devam etmeliyim.

Randevum hakkında pek bir şey bilmiyorum ama durumdan dolayı normalden daha fazla detay. Bu bir acil durum maçıdır çünkü ormanın içinde bir yerlerde kızışmaya hazırlanan bir çeşit su varlığı vardır.

Rose, gizemli randevumla benim uyumlu olduğumuza inansa da tam bir eşleşme olmadığımızı ifade etmeyi ihmal etmedi.

Kader arkadaşı gibi değil. Bu düşünceyi ve verdiği acıyı silkeleyip atıyorum.

İlerliyorum. Eylemsizlik yerine eylem.

Bu yüzden süslü iç çamaşırları giymiş, lens takmış, bir elbise giymiş ve kendimi sikilmeye hazırlamıştım. Daha süslü elbiselerimden, nakış projelerimden birini giymeye cesaretim yoktu.

Yakanın etrafındaki küçük kafatasları kesinlikle ruh halime uyardı.

Bu randevu için en sevdiğim sanat formundan verdiğim tek ödün kumaş saç bandım oldu.

Ay ışığının aydınlattığı orman tasarımını dikkatlice tamamlamıştım.

Kalbim paramparça olmadan hemen önce uluyan yalnız kurdu diktim. Şimdi onu son bir veda gibi takıyorum.

Bu benim gitmeme izin vermem.

En azından, eğer bu adamdan hoşlanırsam, iyi ve kapsamlı bir sikiş yaşayacağım. Ve belki işler yolunda giderse, gelecek hakkında konuşabiliriz. Bu ihtimal dışı değil.

Bu adam beni yumurtalarını taşımaya bile ikna edebildi. Bu dünyada çok garip şeyler oldu.

Belki de tam olarak olmam gereken yer burasıdır. Belki de Düşünce, çevremdeki ürkütücülüğün bir kısmını ortadan kaldırıyor ve omurgamda hoş bir gerçeklik sızısı bırakıyor.

Ve o aptal kulübeyi bulamazsam bunların hiçbiri olmayacak.

Servis olup olmadığını kontrol etmek için telefonumu tekrar çıkarıyorum ama nafile. İç çektim. Havadaki aptal büyü muhtemelen sinyalimi karıştırıyor. Eğer buradan canlı çıkabilirsem
şu sihirli telefonlardan birini almalısın.

Park yerine geri dönebilirim. Sanırım.
Ormanın zemini kuru ve izlediğim yolu seçmekte zorlanıyorum. Diğer seçeneğim ilerlemeye devam etmek ve randevumun yerine rastlamayı ummak.

Göğsümü ovuyorum ve az önceki karıncalanma
Tüylerim diken diken olana kadar yayılıyor. Birdenbire durgunlaşan havayı içime çekiyorum. Lanetlediğim sesler beni ürkütüyor. Artık baykuş sesleri ve uzak cırcır böcekleri yok. Orman sessizliğe gömüldü.

Yutkunuyorum. Korkudan kalp atışlarım kulaklarımda güm güm atmaya başlıyor. Omurgamda sürünen his tıkırdıyor.

İzleniyorum.

Plan yapmaya çalışarak kendimi ormanın derinliklerine doğru yürümeye zorluyorum. Aklıma büyüler geliyor, ama hepsi yok sayılıyor.

Zanaatım daha çok kasıtlı yavaş projelerde işe yarar, savaşta değil. Teorik olarak bir sersemletme büyüsü yapabilirim ama bunun için mutlak odaklanma gerekir. Beni izleyen ne olabilir? Yoksa bir kim mi?

Adımlarım ben istemeden hızlanmaya başladı. Düşün, düşün, düşün. Eğer bir puma ya da ayıysa, muhtemelen bir bayıltma büyüsü yapabilirim.

Bir dal kırılıyor, sesi kulaklarımdaki kan akışının üzerinden bana ulaşıyor. Durup arkama bakıyorum, yeşillikleri tarıyorum.

Etrafımdaki parlak yapraklar ve sarp ağaç kabukları büyümden gelen ışığı yansıtıyor. Hiçbir şey göremiyorum. Ve daha da kötüsü, orman tekrar sessizliğe gömülüyor.

Bilgiler aklıma hızla geliyor. Bir şey beni avlıyor.

Akıllıca bir şey.

"Merhaba?" Zorla söyledim.

Yanıt gelmiyor ama öfkeli hislerim orada bir şey olduğunu biliyor.

Zihnim hızla koşarken, büyümün ışığı birkaç kez yanıp söndükten sonra sönüyor ve karanlık beni sarıyor.

Koşuyorum.

Bir uluma geceyi yarıyor.

2

JACK

BİR AY ÖNCE

Telefonumu cebime sokuyorum ve ofluyorum. İşte burası. Dükkân, bu sokaktaki bohem kafe, çok sayıda kitapçı ve vitrinlerinde yerel mallar yazan perakendecilerle uyum içinde. Buranın bir cazibesi bile yok.
bu yerin gerçek doğasını gizliyor. Dükkanın vitrininde Stitching Magic (Dikiş Büyüsü) yazısı özenle boyanmış, kitap yığınları ve kristaller sergileniyor.

Ellerimi pantolonuma siliyorum ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. Kaç sihirbazı ziyaret edersem edeyim, sinirlerim hep orada. Hatta daha da kötüleşiyor gibi görünüyorlar. Sanki sorunumu çözmeye yönelik her başarısız girişim, bu kurgudan önce olduğum kişinin içi boş bir heykelinden başka bir şey olmayana kadar olduğumu düşündüğüm kişiyi parçalıyor.

Sanki her seferinde umudum biraz daha azalıyor.

Tenimin üzerinde dolaşan ötekilik hissi bir çip daha.

Bunu yapmaya devam edemem. Devam edemem. Ne zaman yeni biriyle tanışsam, bana yardım etmek için ellerinden geleni yapıyorlar, ama sonuçta
ve beni gönderecekleri başka bir kişinin bilgilerini veriyorlar. Bu çok yorucu. Çok yoruldum.

Ama içimde hala vazgeçme fikrine isyan eden eski benliğim var. Boğulmak üzere olan bir kıvılcım.

Ya da belki tüm bunlar işe yaramaz ve ben bu yeni hayata uyum sağlamalıyım. Bunu çözme umudundan vazgeçmeliyim. Her ne kadar içi boş olsa da bu seçenek beni rahatlatacak kadar yorgunum.

Göğsümde bir şey kabarıyor ve dişlerimi sıkıyorum.

Hunt!

Susturulmayı ya da yumuşatılmayı reddeden parçam düşüncelerime giriyor ve tüm iç gözlem girişimlerimi kırıyor.

Bul! İhtiyacım var! Hırlamak istiyorum ama tepkimi bastırıyorum.

İçimdeki canavarı bastırmak her şeyin boka sarmasından öncesine göre çok daha zor. Dengesizim, ve bu fikir

Böyle kalmak beni dükkanın girişine götürüyor.

Bu son kez. Bu seferden sonra pes edeceğim. Vazgeçmiyorum. Bunu yapmaya devam etmek için param var, ancak mücadeleyi sonsuza dek sona erdirmek için son bir kez daha uğraşabilirim.

İçeri girdiğimde başımın üstünde çan sesleri duyuyorum ve donup kalıyorum.

Ön masanın arkasında bir tanrıça duruyor.

3

BELINDA

Dükkânın kapısının üstündeki zilin sesiyle sıçrıyorum, neredeyse elimdeki nakış projesini düşürüyordum. Dün gece gördüğüm rüyalar beni biraz gerginleştirdi. İmkânsız bir duygu karışımıyla ağaçların arasında koştuğum rüyalar: korku, adrenalin ve tenselliğin sınırlarında gezinen kışkırtıcı bir heyecan. Nefes nefese ve kafam karışmış bir şekilde uyandım.

Kalbimin atışını yavaşlatmaya çalışarak bir nefes veriyorum. Dükkânıma yeni gelen kişiyi selamlamadan önce kendimi toparlıyorum ve dükkânımın kapağını oluşturacak soluk ipliği çekmeyi bitiriyorum.

İplik doğa sahnemin ayı. Doğayı dikmeyi seviyorum

Çünkü kalbim mutluluktan iç çekene kadar düzensiz bir şekilde katmanlar ve detaylar eklemeye devam edebilirim.

Yabancı girişte kıpırdanıyor.

Sonunda sakinleşip adama göz kırpıyorum. Onun varlığıyla nabız gibi atan koğuşlar, bana bunun sokaktan gelip mallarıma bakıp ahh çekecek ya da aşk büyüsü yapmak isteyecek bir insan olmadığını söylüyor. İnsanlara karşı oldukça bıkkın hale geldim.

Meraktan Google'da sihir dükkanımı aratıyorum.

Belki de kuzenimin, insanları dükkâna girmekten caydıracak bir koğuş teklifini kabul etmeliyim,

Ancak bu durum, zaman ayırmaya değecek kadar sık yaşanmıyor gibi görünüyor.

Bu beni biraz huysuz yapıyor.

Ancak kapıdaki adam insan değil ve sergilenen kristallerin iyi bir masa süsü olup olmayacağını sormayacak. Bunun yerine, bu kişi bir cazibe giyiyor. Ziyaretçiye kaşlarımı kaldırıyorum ve dikkatlice kasanın yanındaki nakış kasnağı. Adamın siyah saçları dağınık ve elleri kendini daha küçük göstermeye çalışıyormuş gibi ceketinin ceplerinde. Yüzü yeterince çekici, ancak giydiği görünüm gerçek değil.

Yine de, onun varlığı beni çekiyor. İçimde bir şeyler canlanıyor. Kader beni bugüne nasıl getirdi?

"Merhaba," dedim. "Sizin için ne yapabilirim?"

Adam bakışlarını çerçevelenmiş işlemeli bir "Get Witchy!" diye bağırıyor ve ben nefesimi tutuyorum. Gözleri o kadar açık bir ela ki neredeyse altın gibi görünüyor ve vücudum bir anlığına donup kalıyor.
bir şahinin varlığı. Hayır, bu doğru değil.

Bir kurdun huzurunda bir geyik.

Ah.

Adamın bakışları düşüyor ve boğazını temizliyor. Üzerimdeki, kesinlikle büyülü olmayan büyü bozuluyor.

Yabancı, büyü kitapları ve irfan ansiklopedilerinden oluşan raflara bakar.

"Burada hiç insan yok," diyorum. Yalnızız. Bunu söylemiyorum. Bir yabancıya yalnız olduğumu söylemek için yolumdan sapmak aptalca olurdu. Yine de... havada endişelenmeme gerek olmadığını düşündüren tuhaf bir his var.

Kendini güvende hissettiğinden değil. Tenimden bir ürperti geçiyor ve tüm vücudum alev alev yanıyor, canlanıyor.

Ona neden güveniyorum?

"Duydum-" Tekrar başlamadan önce sözünü kesiyor. Adamın sesi, rahatsızlığı kanıyor gibi görünse de derin ve pürüzsüz. "Bana yardım edebileceğinizi duydum."

Artık gizemli ziyaretçime tepki veren sadece bedenim değil. Mesleki ilgim artıyor ve onun cazibesinin görünümünü katalogluyorum. Kot pantolonu açık renk.

Bir pantolon paçasında talaş gibi görünen lekeler var ve koyu renk ceketi de benzer. Giydiği kıyafetler bedenine göre çok büyük görünüyor.

Gözlüklerimi burnuma doğru itiyorum. Onun cazibesi yüksek

Giydiği kıyafetleri içermeyen bir not, bu yüzden bunun onun için kalıcı bir cazibe olduğunu tahmin ediyorum.

Büyünün sihrinin sadece küçük bir kısmını analiz etmeme izin verdim. Büyü, gücün sıkı dikişlerinden çok iyi yapılmış.

Ne saklıyor?

"Duruma göre değişir," diyorum. "Ne arıyorsun?"

"Lanetli olduğumdan oldukça eminim."

4

BELINDA

Açık tabelasını kapalıya çevirecek ve dükkânın kapısını kilitleyecek kadar uzun süre heyecanımı YUTTUM. Lanetler her gün karşıma çıkmıyor. En büyük yeteneğim ve ilgi alanım lanetleri bozmak, ancak bunların nadir olması farklı bir gelir kaynağının, dolayısıyla da dükkânın gerekli olduğu anlamına geliyor.

Dükkanımı seviyorum, ancak bazı hain sihirleri çözme fikri beni neredeyse atlatıyor.

Adam çalışma odamın kapısında sanki tutkalla yapışmış gibi donup kalıyor ve ben unuttuğum için kendime iç geçiriyorum. "İçeri girmeden önce büyüyü kaldırmanız gerekiyor. benim alanım," diyorum.

Adamın yüzünde sıkıntı ifadesi beliriyor ve kuyruğunu kıstırıp kaçacakmış gibi görünüyor.

"Cazibemi korumayı tercih ederim," diye yanıtlıyor sonunda.

Sempati duyarak irkildim. "Burası hassas bir bölge. Burada yabancı büyülerin çalışmasına izin veremem."

"Hoş bir şey değil," diyor. "Seni korkutmak istemem."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Zamanında çok çirkin lanetler gördüm."

Çıbanlar, kızarıklıklar, dillerde konuşma, saç dökülmesi, vs. İyilik için kullanılan büyüler bu kadar çeşitli olmadığından, lanetlerin çeşitliliği beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

"Ziyaret ettiğiniz diğer lanet bozucular büyüyü kaldırmanızı gerektirmedi mi?" diye sordum.

"Hepsi bunun üstesinden gelebildi," diyor gözleri açılmadan önce. "Bunu yapamamanızda yanlış bir şey olduğundan değil."

Yorumu savuşturmak istercesine bir el sallıyorum. Herkes farklı şekillerde çalışır. Etrafına bakıyor.

"Arkanı dönebilir misin?" diye soruyor. "Ya da ışıkları kapatabilir misin?"

Rahatsızlığına sempati duyarak odaya bakıyorum. Perdeleri çekip okuma lambasını yakarsam
ona bir nevi mahremiyet sağlayacak ve benim hala çalışmama izin verecekti.

Işıkları kapatın ve bir yabancıyla kısmi karanlıkta oturun. Bu berbat bir fikir, ama havadaki his hala orada, bu adamın burada olmasının önemli olduğuna dair hislerimi gıdıklıyor. Bana zarar vermeyecek. Ama yine de...

"Benim adım Belinda," diyorum. "Sizinle karanlıkta yalnız kalacaksam tamamen yabancı olmamayı tercih ederim."

Ben de ona yalnız olduğumuzu söyledim.

Oh, pekala. Adamın gülümsemesi
küçüktü. "Ben Jack."

Tanışma faslı tamamlandıktan sonra odayı karartmak için harekete geçiyorum. Perdeleri çekerken, atmosferin hissi nihayet yerine oturuyor. Bilmek. Kaderin bana kaç kez içgüdü yoluyla iletişim kurduğunu bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirim.
Tüm cadıların sahip olduğu bir şeydir ve asla böyle

fısıldanmaz.

Okuma lambasının düğmesine basıyorum ve çenemi Jack'in yanındaki ışık düğmesine doğru kaldırmadan önce lambayı uzaklaştırıyorum. Bana gülümsüyor
Düğmeyi kapatmadan önce minnetle. Hareket ederken kapı aralığından gelen ışıkta Jack'in siluetine bakmamaya çalışıyorum, muhtemelen büyüsündeki nesneyi çıkarıyor gömülüdür. Yerdeki gölge gittikçe büyüyor. Gerilen kumaşın ve patlayan dikişlerin sesi sessiz ama beynimde yankılanıyor. Jack kapıyı kapatıp odayı kısmi karanlığa gömmeden önce sadece göz kırpacak zamanım var.

Karşımdaki sandalyeyi işaret ediyorum. "Neden baştan başlamıyorsun?"

Sandalye gıcırdıyor. "Tam olarak nereden başlayacağımı bilmiyorum.
Bu bir hikâye ya da başka bir şey değil."

Karanlığa gülümsüyorum ve herhangi bir ayrıntıya odaklanmamaya çalışıyorum. "Bana hangi şekilde anlatmak istersen. Neden lanetli olduğunu düşünüyorsun?"

"Sıkıştım."

"Sıkışmış mı?"

"Formlar arasında, ya da onun gibi bir şey. Ben bir kurt değiştiriciyim ve bir yıl önce tekrar insana dönüşüyordum. garip bir şey oldu. Sanki durmuş gibiydi. I
hiç değişemedim. Tamamen kurt olmaya geri dönemem ve kurt formum beni insan olmaya bırakmaz."

Kaşlarımı çattım. Bu alışıldık bir lanete benzemiyor. Bilmece gibi konuşmaya zorlanmak ya da kurbağaya dönüşmek yok, sadece doğal bir sürecin durdurulması var. Jack devam ederken bunu düşündüm.

"Bağlı olduğum sürünün alfası benimle ne yapacağını bilmiyordu, bu yüzden etrafta dolaştım, farklı sürüler ziyaret ettim.

buraya gelene kadar büyü kullanıcıları."

"Sürün seni kovdu mu?" diye sordum. Bu kulağa çok temas ettiğim sürülerin aksine. Aile, tanıştığım her kurt şekil değiştiren için her zaman ilk ve en önemli şeydir.

"Beni kovmadılar. Bu olaydan önce ve sonra o sürüye uyum sağlayamadım..." Bir hışırtı var
Sanki gölgelerdeki yaratık omuz silkiyormuş gibi hareket ediyor. "Anlaşamadığınız belirli insanlar var mıydı?" I Sor.

"Hayır," der Jack yavaşça. İç çekiyor. "Ben bir sürünün içinde büyümedim. Annem insan ve ben kürküm ve kuyruğum çıkmaya başlayana kadar babamın insan olmadığını bilmiyordu."

"Oh." Söylemeyi düşünebildiğim tek şey bu. İrkildim. "Ve etrafta takılmadı mı?"

"Belki de yapardı," diyor Jack. "Yerel sürü
İlk vardiyamda beni buldu ve o sıralarda kaçak avcılar tarafından öldürülen yalnız bir kişinin oradan geçtiğini söyledi."

"Bu... inanılmaz talihsiz bir durum. Çok özür dilerim."

Jack'in kahkahası esprisiz ve sert bir sesle birlikte alttan gelen bir hırıltıya sahip. "Kötü şans beni takip ediyor gibi görünüyor."

Gölgelerin arasında bir şekil hareket ediyor, bir el "Ne yapabilirsin ki?" der gibi. Parmakları bir insanınkinden çok daha uzundur ve keskin pençeleri çekmeden önce ışığı yakalar
Onları geri getir.

Boğazımı temizliyorum. "Bakalım bu konuda ne yapabiliriz."

Daha fazla soru soruyorum, ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.
geçmişteki profesyoneller tarafından reddedildi. Tüm

detayları araştırdım. Lanet Jack'in yirmi beşinci doğum gününde gerçekleşti. Birçok

yaygın lanetleme yollarından bazıları zaten
Diğer profesyoneller tarafından araştırıldı ve onlardan biri büyünün bir fae tadı olduğunu söyledi.

Buna inlemek istiyorum. Fae büyüleri kolay kolay geri alınmaz.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sordum. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu görmek için sihirli duyularımı kullanmam gerekiyor."

Bir duraklama olur. Jack yutkunur. "Evet. Sanırım buna ihtiyacın var."

Sempati duyarak irkildim. "Ellerimi uzatabilirim ve karanlıkta senin kadar iyi göremediğim için onları sen yönlendirebilirsin."

Ayağa kalkıyorum ve ellerimi kaldırarak odanın karanlık kısmına doğru yürüyorum.

Sert eller ince parmaklarımı tutmadan önce bir duraklama daha oluyor. Temas sırasında nefesimi tutuyorum.

Dokunduğumda bir bağlantı yanıyor, ruhuma kıvılcımlar gönderiyor.

Oh. Oh.

Ruh eşim. İnanamayarak gülmek ve sonra da mutluluk gözyaşları dökmek istiyorum. Milyon yıl geçse de aklıma gelmezdi.
bırakın tanışmayı, bir ruh eşim olduğunu bile bilmiyordum.
Ellerimi onun ellerindeki tel tel saçlarda gezdirmek istiyorum.
Bulduğum ruh eşleşmesinin her santimini keşfetmek yerine kalbim boğazımda donup kaldım.

Jack bunu hissediyor mu? Sanki hissediyormuş gibi ellerimi sıkıca kavrıyor. Şekil değiştirenler kader eşlerine inanır, ama o inanıyor mu?

Ellerimi bırakıyor. Kaybı keskin, dokunuşunun

yokluğunda dünyayı soğuk bırakıyor.

"Özür dilerim," diyor. "Oldukça grotesk biriyim."

Hareketlerimi yanlış yorumlamasından dolayı hayal kırıklığı içinde ofluyorum. Bilmiyor ki. Ve kendisine çirkin ve grotesk demesi çok saldırgan.

"Grotesk değilsin," diyorum. "Dünyamızda insan gibi görünmeyen pek çok varlık var."

"Bunu söylemen çok nazikçe, ama senin gibi bir cadının böyle şeylerle ilişki kurmak isteyeceğini sanmıyorum-"

Sinirden sosyal becerilerimden daha hızlı konuşuyorum. "Eğer bilmen gerekiyorsa, ben daha çok
daha canavarca bir taraf."

Oda sessizliğe gömülüyor ve yanaklarım yanıyor.
Ani bir kızarma. Her ne kadar doğru olsa da bunu ağzımdan kaçırmak istememiştim. Geçmişte pek çok paranormal varlıkla çıktım. Ve bunu tercih ederim.

"Daha canavarca olan tarafı mı?" Jack'in sesi ilk kez rahatsız olmuş gibi çıkmıyor. Onun yerine, eğlenerek mırıldanıyor.

Omuz silkiyorum, ani utancımı bastırmaya çalışıyorum. "Dokunaçlar gibisi yoktur-"

Önümdeki canavardan hoşnutsuz bir ses geliyor ve beni kesiyor. Elleri tekrar benimkileri kavrıyor, bu sefer yüzünün iki yanına koymadan önce kaldırıyor.

Parmaklarımı yanaklarında gezdiriyorum. Burada da saç var, kaba ve yer yer inceliyor ama okşama eylemi ellerimin altında rahatlatıcı bir his veriyor. Kendimi durduruyorum Yüzünü keşfederken bir kurdunkinden daha kısa bir burnu olduğuna dikkat edin.

Kader arkadaşımla ilgili merakım alev alev yanıyor.
en iyisi bunu kısıtlamak. Ellerimi tekrar yanaklarında gezdiriyorum.

Farkında olmadan Jack'in omuzlarının bu haliyle ne kadar geniş olduğunu merak etmemeye çalışıyorum.

Aniden durmadan önce kuyruk sallamanın belirgin bir sesi var.

Terbiyeli ol, Belinda! Ruh eşimin üzerindeki bu sinir bozucu laneti analiz ediyor olmam gerekiyordu, onu hissetmem değil.

Derin bir nefes alıyorum ve konsantre oluyorum. Büyünün uğultusu zihnimin gözünde yankılanıyor, ta ki iplikler oluşturana kadar.

Büyüyü herhangi bir karmaşıklıkla değiştiren herkes bunu farklı şekillerde algılar. Benim için her zaman iplikler olmuştur. Hangisi daha önce geldi bilmiyorum, nakışa olan sevgim mi yoksa büyünün karışık düğümler şeklinde ortaya çıkması mı?

Şimdi iş düğümleri çözmeye kaldı.

Jack'in kurdundan gelen kendi büyüsü varlığına gümüş bir iplik örüyor, ruhu bunun arkasında sıcak bir parıltı; büyü, ama benim becerilerime sahip biri için dokunulmaz. Dükkândaki korumamın uzak ipleri bizi çevreliyor ve kaşlarımı çatıyorum.

Lanet nerede? Konsantre olmaya çalışarak yaklaşıyorum. Önüm Jack'in ceketinin kumaşına değiyor ve o da sıçrıyor.

"Üzgünüm, sadece ihtiyacım var-işte başlıyoruz!" Önüm neredeyse

ama ben hislerimi bir kenara itip ipleri tekrar tarıyorum.

O kadar yakınım ki naneli nefesi yanağımı ısıtıyor.

Jack'in kurdunun gümüş ipliğine odaklanıyorum ve parıldıyor. İşte! Başka bir iplik kendini gösteriyor. Bir karanlık-

Yeşil iplik gümüş ipliğin etrafına dolanıyor ve düğümleniyor, o kadar sıkı ki duyularımla zar zor görülebiliyor. Bu sefer farklı bir nedenden dolayı kaşlarımı

çatıyorum. Yeşil iplik, fae büyülerinin yaptığı gibi parıldıyor ve gümüş ipliğin onunla sarılmamış hiçbir kısmı yok.

Ellerimi Jack'in kalın boynundan aşağıya, oradaki daha ince kürkün üzerinden geçiriyorum ve parmaklarımı ceketinin altındaki omuzlarının etine sokuyorum. Büyüm yeşil ipliği çekiştiriyor ve Jack'in nefesi kesiliyor. Lanetin dokusu kaygan, ama birkaç kez daha dürttükten sonra sırlarını ele veriyor.

Jack bu sırlardan hoşlanmayacak.

Biraz daha dürtüklüyorum ve Jack'in bir şekilde kalçalarıma uzanan elleri sıkılaşıyor. Gözlerimi açtığımda düzenli karanlığın dünyası.

Isı önümü yıkıyor ve Jack'in kişisel alanını ihlal ettiğim açık, ama ısıyla birlikte karnımın alt kısmında bir uyarılma kıvrımı geliyor. Parmaklarım çökmüş bir şekilde
boynunun tüyleri arasından. Önümdeki form bir hırıltının yumuşak gürültüsüyle titreşiyor ve kendime geliyorum. Aramızdaki hava gergin ve zihnimin küçük bir kısmı bunu hisseden tek kişi olmadığım için memnun.

Ama konuşmamız gereken şeyler var. Bir adım geri atıyorum ve kalçalarımı kavrayan iri eller beni serbest bırakıyor.

"Buldum," diyorum.

"Lanet mi?" Jack soruyor. İki sivri şeklin canlandığını görecek kadar karanlığa alışmıştım. Kulaklar.

Başımı salladım. "Evet."

Sandalyeme dönüyorum, bedenimi sıkan ilgiyi gevşetmeye çalışıyorum.

"Neden lanetlendiğimi biliyor musun?" Sesindeki ciddiyet kalbimi kırıyor ama yüzümü profesyonel tutuyorum.

Listedeki ilk madde: lanetle başa çıkmak. Bu Jack'in en büyük endişesi ve hiçbir şey bunu azaltmamalı. Bu halledildikten sonra, Jack'e ruh eşi olduğumuzu söyleyeceğim.

"Kökeni fae, ama kalıtsal," diyorum.

"Kalıtsal mı?"

"Sanki hattınız lanetlenmiş gibi. Ne kadar eskiye dayandığını ya da arkasındaki mantığı bilemiyoruz." Omuz silkiyorum. "Konsey öncesi dönemdeki fae lanetleri her şeyden kaynaklanabilir.
onlara yanlış bakmaktan gerçekten saldırgan bir şey yapmaya kadar."

Paranormal varlıklar arasındaki çatışmaların çoğu bizi yöneten Konsey'in kurulmasıyla yerleşti. Sistem mükemmel değil, ancak benim gibi lanet bozucular için daha az iş anlamına gelse bile, yapılan lanetlerin sayısındaki azalma toplum için iyi.

"Kırabilir misin?" Jack sorar.

Çekiniyorum. "Olabilir. Daha riskli bir yönteme başvurmadan önce denemek istediğim bazı yöntemler var."

"Evet, ne yapman gerekiyorsa yap." Sesi umutlu geliyor.

Beklentilerini yumuşatmaya çalışıyorum. "Jack, işe yaramayabilir."

"Sana inanıyorum."

Korku yükselmeden önce bu açıklamanın duygusal sesi beni nefessiz bıraktı.

"Elimden geleni yapacağıma dair sana söz veriyorum."

"Hizmetleriniz ne kadar tutacak?" diye soruyor.

Donup kalıyorum. Ruhum eşimden para kabul etme fikrine isyan ediyor. "Emin değilim. İstersen ödeme planları hakkında konuşabiliriz ya da takas edebileceğin herhangi bir yeteneğin varsa. Söz veriyorum, kendini sonsuza kadar Kölelik," diye geveliyorum ve yanaklarım kızarıyor. "Ve, hey, eğer başaramazsam, ücret almayacağım."

Gülüşü zengin. "Bunu daha sonra konuşabiliriz. Ebedi hizmetkârlık ödenecek çok büyük bir bedel olmaz."

Homurdanıyorum ama bu fikir üzücü. Müşterilerin kendi kurguları hakkında nasıl düşündüklerini kontrol edemem, ancak daha sonra, onun arkadaşı olarak, sahip olabileceği güvensizlikler hakkında konuşabiliriz.

Jack benimdir, lanetli ya da değil.

5

JACK

"İZLE!" Broderick aynı anda hem sesleniyor hem de eğiliyor. Küfrediyorum ve nerede olduğuma daha iyi dikkat etmeye çalışıyorum.
Elimdeki keresteye manevra yaptırıyordum.

"Özür dilerim!" Utançtan yanaklarım yanarak söylüyorum. Bir şantiye, düşüncelerime izin vereceğim bir yer değil. Dolaşıyorum. En azından kimse kürkümün altında kızardığımı söyleyemez.

Gargoyle başını sallıyor, sırıtarak tahtanın ucunu tutuyor ve gitmesi gereken yere kaydırmama yardım ediyor.
"Her şey yolunda. Aklında önemli bir şey mi var? Dalgın görünüyorsun."

Yutkunuyorum. Patronuma yalan söylemek istemiyorum. Patronlarımdan birine. Diğer ikisinin başka görevleri var. İnşaat işleri işin bir parçası, ancak teslim tarihi yaklaştığında ikisinin de baret taktığını gördüm.

"Başka bir büyü uygulayıcısı ile görüştüm," diyorum.

Broderick başını salladı. İşe başladığımda o ve arkadaşları bana lanet kırıcılar için birkaç isim vermişlerdi. Gargoyle üçlüsü tadilat işlerini diğerlerinden farklı olarak çalıştığım organizasyon. Çalışanlarını çok önemsiyorlar.

ve insan gibi görünmediğiniz takdirde cazibeye ihtiyaç duyulan bir dünyada yolunuzu bulmanızda yardımcı oldular.

Çalıştırdıkları herkes ailelerinin bir parçasıymış gibi davranıyorlar. Bu yüzden dikkatim dağıldığı için kendimi çok kötü hissediyorum.

"Onlardan hiç iyi haber aldın mı?" Broderick dürtüyor.

"Her zamanki gibi. Denemek istediği yöntemler var ama söz vermiyor."

Broderick'in ağzı kıvrılır. "Genelde yürümezsin
Bir büyü uygulayıcısıyla karşılaştığınızda şaşkınlık içinde etrafta dolaşırsınız. Onunla ilgili farklı bir şey var mı?"

Bakışlarından kaçıyorum. "Güzel bir kız."

Güzel demek hafif kalır. Belinda'nın mağaza tezgahının arkasındaki görüntüsü beni şaşkına çevirmişti. Kıvırcık saçları
Koyu renk saçları doğasına bir kaos katıyordu. Narin yüz hatları, dudakları ve sıcak kehribar gözleriyle çelişiyordu. Seksi kütüphaneci gözlükleri ve işlemeli moda zevkleri, kişiliğine dair bir duyguyu daha o söylemeden ilan ediyordu. beni karşıladı.

"Ve..." Broderick uzaklaşıyor.

Zeki, yetenekli, cömert. Tüm iyi şeyler bir
lanet kırıcı. Onunla ilgili diğer şeyler dikkatimi dağıtıyor. Coşkusu o kadar parlak ki gözümü kırpıştırıyor, dokunuşundaki yakıcı bağdan bahsetmiyorum bile. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Bu sihir uygulayıcısı farklı. Bu sefer farklı hissediyorum.

"Yardım edebileceğini düşünüyor," diyorum.

"Bu iyi." Broderick tereddüt ediyor, ne soracağını düşünüyor. "Ona çıkma teklif edecek misin?"

Şık olmayan halime bakıyorum ve tiksinti dolu bir ürpertiyi bastırıyorum. Belinda'ya çıkma mı teklif edeceksin? Bu şekilde mi?

Soruyu geçiştirmek yerine "Evet diyeceğini sanmıyorum," diyorum. Tabii ki onunla çıkmak istiyorum. İşte
Onun varlığında içimdeki canavarı sakinleştiren bir şey var. Zihinsel olarak ona sahip çıkmamız gerektiğini haykırmadığı zamanlarda yani. Başımı sallıyorum.

"Sizi şaşırtabilir," diyor Broderick.

Dostum. İçimdeki canavar başka bir saçma ifadeyle ortaya çıkıyor.

"Olabilir," diye cevap veriyorum neden hayır dediğine dair bir acıma partisi başlatmak yerine. Eğer laneti bozarsa...

Eğer lanetli olmasaydım, ona hemen çıkma teklif ederdim. Kalbim bu düşünceyle teklerken, onunla evlenmenin bir yolunu bulurdum. Bununla ilgili bir şey göğsümde yankılanıyor ve içimdeki canavarı mutlu ediyor.

Belinda'yı umutsuzca istiyorum ve kendini bana doğru bastırma şekli, bu duygunun karşılıklı olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Ona kur yapmalıyım. Denemeliyim.

Çünkü eğer bu laneti bozarsa.

Çalışmaya devam ediyorum. İşlerin o kadar da imkânsız olmadığını düşününce kalbim biraz daha hafifliyor.

Umudum var.

6

BELINDA

ODAKLANMA benim süper gücüm ve Jack'in lanetini kırmak için her şeyimi ortaya koyuyorum. Kurt şekil değiştiren dönüşümleri ve fae büyüleri hakkında kitapları bir araya getiriyorum. Hatta metne göre likantroplarla ilgili bir kitabı da yığının içine atıyorum,
Fae alt türlerinin son zamanlarda görülmediğini
yüz yıl. Bu bilgiye şüpheyle yaklaşıyorum çünkü daha nadir türler herkesin bildiği gibi gizlidir, ancak tüm bilgiler yardımcı bilgiler.

Her etkileşimimizde, ruh eşi olduğumuzu ağzımdan kaçırmak istiyorum ama bu itiraf her şeyi rayından çıkaracak ve Jack bu lanetin bozulmasını çok istiyor.

Belki ona söylememe bile gerek kalmaz.

Belki kader arkadaşı olduğumuzu anlar.

Birkaç günde bir, son çaremden daha az aşırı bir çözüm denemek için araştırma ve malzeme topluyorum ve ruh eşimi arıyorum. Konuşmalarımız ilk başta garipti. Pek de ideal olmayan koşullar altında tanışan yabancılar gibiyiz ama bu durum yavaş yavaş değişiyor.

"Bu aramaların beni özlediğin için olduğunu düşünmeye başlıyorum," diye dalga geçiyor telefonda.

süreç.

"Seni kesinlikle özlüyorum ama başka bir fikrim var." Benim sözlerim onunkinden çok daha az alaycı.

Telefonda bir duraksama var ve ben onu doldurmak istiyorum ama lanetler konusunda kalacağım konusunda kendime güvenemiyorum.

Ruhum Jack için ağlıyor. O da aynı şeyi hissediyor mu? Bu tek taraflı mı?

Öyle olduğunu sanmıyorum.

Bu girişim ve diğer birkaç girişim başarısız oldu ama ben devam ediyorum.

Jack dükkâna geldiğinde, onu görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve onun yokluğuna duyduğum tedirginlik azalıyor.

"Uğrayabildiğinize sevindim," diyorum ve bizi dükkânın arka tarafındaki oturma alanına götürüyorum. Raflar uzun Bizi yoldan geçenlerden koruyacak kadar. Elimden gelse çalışma odama girmek istemiyorum. Ben hala Jack'in gerçek halini düzgün bir şekilde gördüm ve bunu yapmamı istemediğini söyleyebilirim.

Laneti kırmak için yapılan ilk girişimler, diğer büyü uygulayıcılarının daha önce denediği ama benim her ihtimale karşı ortadan kaldırmak istedim. Adamın üzerine ilahiler okudum, meditasyon yaptırdım ve vücudunun üzerinde yanan otlar salladım, her seferinde sihirli ipliklerin tıngırtılarını hissettim, ama lanet sıkı sıkıya tutundu.

O zamandan beri laneti kırmak için başka yollar denedim. Danıştığım eski kitaplarda listelenen yöntemler. Bu iksir için umutlarım yüksek. Tarifi çok eski bir İnsan formuna dönmeyi reddeden bir kurt şekil değiştiricinin detaylı hikayesi. Bitki karışımıyla ilgili bir şey şekil değiştirenlerin kurt kısmını uyutması gerekiyordu.

Oturduk ve Jack'e tıpalı bitki karışımı şişesini uzattım. Çiğnenmiş yaprakların renginde ve yeşil bir kokusu var.

"Tamam, bunu içmeyi dene," diyorum. İçinde ne olduğunu ve bunun neden işe yarayabileceğini düşündüğümü anlatmaya hazırlanıyorum ama şimdiye kadar denediğimiz her şeyde olduğu gibi Jack karışımı içiyor
tereddüt etmeden.

İnsan yüzü tiksintiyle buruşuyor ve ben de kendi sempatik midemin biraz öğürdüğünü hissediyorum.

Bir süre sonra yüzü gevşiyor ama dudakları hâlâ gergin. "Seni aşağılamak istemem ama bu çok iğrenç."

Rahatlayarak güldüm. "Bir dahaki sefere içine
şeker koyacağım." Canlandı. "Gerçekten mi?"

"Hayır," dedim.

Gülüyor ve bir ses beni öne eğiyor. Jack'in gözleri, yüzü yumuşamadan önce aramızdaki mesafeyi ölçüyormuş gibi kurt gibi parlıyor.

"Teşekkür ederim, Bel."

Gözlerimi kırpıştırıyorum, adımı kısaltmasına hâlâ alışamadım. "Henüz bir şey yapmadım. İlacın işe yaraması için bir dakika verelim, sonra büyüyü kontrol edeceğim."

Ağzı hayal kırıklığıyla buruşuyor. "İşe yarayıp yaramadığını hissedebileceğimi hayal ediyorum."

Yüzümü buruşturarak omuz silkiyorum. "Büyük ihtimalle."

Jack omuzlarındaki acıyı silkeliyor. "Bu kadar çabaladığın için teşekkür ederim."

Kaşlarımı çatıyorum. Bana yardım için gelen herkesle bu kadar uğraşırdım, ama Jack'in bana yardım etmesini sağlamak benim çıkarıma.
Mutluyum.

Devam ediyor. "Son birkaç haftadır, dürtüldüm, dürtüldüm, hayatımda hiç tatmak istemediğim kadar korkunç iksirler tattım ve o kadar uzun süre kulağıma büyülü sözler fısıldadın ki, sanırım onları rüyamda görmeye başladım."

"Umursuyorum, Jack." Her şeyi anlatmamak için dilimi ısırıyorum. "Ve bunların hiçbiri işe yaramadı."

"Evet, ama deniyorsun ve uzun zamandır ilk kez umutluyum. Sanki yeniden bir geleceğim varmış gibi hissediyorum. Neredeyse planlar yapabilecekmişim gibi," diyor Jack. Dizimin üzerinde duran elini benimkinin üzerine koyuyor, parmakları benimkilerle iç içe geçiyor. Bu dokunuş beni rahatsız eden endişeleri yatıştırıyor.
onun lanetini bozamazsam ne olacağını. "Eğer her şey yolunda giderse belki bir cadıya çıkma teklif edebilirim.
iyi."

Kalbim göğsümde çırpınıyor. "Eğer o kesin cadı değilsem, seni bundan daha iğrenç bir şeye dönüştürebilirim.
iksir."

Jack'in kahkahası artık içten geliyor ve ben de kızarmamın yanmasına engel olamıyorum.
kendim.

"Beni uyarmış say, ama bunun endişelenmemizi gerektirecek bir şey olduğunu sanmıyorum." Gözlerindeki sıcak ve aç bakış nefesimi kesiyor.

Deneme başarısız olur ve Jack hayal kırıklığını gizlemeye çalışsa da havada asılı kalır.

"Geriye pek çok seçenek kalıyor," diyorum.

Jack hüzünle gülümsüyor. "Sana
güveniyorum."

Gitmek üzere yola çıkıyor ama geri dönmeden önce kendisiyle tartışıyormuş gibi duruyor.

"Şu anda kâbuslardan fırlamış gibi göründüğümü biliyorum ama seni kahve içmeye götürebilir miyim?" Soru sert, sanki randevulaşma konusunda paslanmış gibi.

Mutluluğum, onun kendini küçümsemesini örtbas ediyor. "Buna bayılırım!"

7

JACK

"Peki eğlenmek için ne yapıyorsun?" Belinda elindeki patates kızartmasını göstererek soruyor.

Gördüğüm manzara karşısında gülümsüyorum, ilkel tarafım

Ona yemek hediye etmekten büyük bir memnuniyet duyuyorum. Zihnimde bir boşluk gibi. Bu bir öğle yemeği randevusu değil ama

İçimdeki canavarı yatıştırmak için.

Ve onunla daha fazla vakit geçirebiliyorum.

Bize öğle yemeği getirdim.

bir şeyler almam için. Ona yağlı hamburger ve patates kızartması sunduğumda yüzünde beliren heyecan dolu ifade sonsuza kadar aklımdan çıkmayacak.

"Gitmemi istemediğine emin misin?" diye sordum, fazla kalmamak için dikkatli olmaya çalışıyordum. Sadece bana bir kristal vermek için uğramamı istemişti. önümüzdeki birkaç gün için.

Belinda gözlerini devirir. "Hayır! Seninle vakit geçirmeyi seviyorum."

Bunun üzerine kalbim kabardı. Geçen sefer benimle sokağın aşağısındaki kafeye gitmişti ve ilk başta garip gelmişti. I

uzun zamandır kimseyi dışarı çıkarmamıştı, ama Belinda

Heyecanı ve insani cazibeme kolay dokunuşuyla beni eritti.

Parmaklarının elime her dokunuşu ve yanımdaki koltukta rahatça kayması, içimdeki canavarın kafamın içinde her türlü uygunsuz şeyi fısıldamasına neden oldu. Bizimkiler. Al onu. Onu besle. Ona sahip çık. Eve götür.

Her fısıltı yaratığın genelde olduğu kadar dikkat dağıtıcı değil. Bel'in varlığında bunu görmezden gelmek hem daha kolay hem de daha zor. Daha kolay çünkü onun naneli adaçayı kokusu ve parlak kahkahası
tüm dikkatimi çekiyor ve daha da zorluyor çünkü fısıltılar beni arzulatıyor.

Bu laneti kırması için sabırsızlanıyorum. Öyle görünüyor ki Kendini bu kadar göreve adamışken başarısız olması imkansız.

"Eğlenmek için ne yapıyorum?" Sorusunu tekrarlıyorum ve yanaklarım yanıyor. "Klişeyim ama video oyunlarını seven bir adamım."

Bel'in gözleri alaycı bir ifadeyle parlıyor. "Ne tür video oyunları? Günlerini on iki yaşındaki çocuklarla yarışarak mı geçiriyorsun?"

Gülüşüm kolay. "Bugünlerde değil ve birlikte oynadığım bir grup yetişkin var. O on iki yaşındakiler kıyasıya rekabet ediyorlar. Parti oyunlarını seviyorum, böylece diğer insanlarla konuşabiliyorum
bir cazibe giymek zorunda kalmadan."

Belinda'nın sırıtışı sıcak ve acımadan uzak, sanki az önce bir sınırlamayı itiraf etmemişim gibi. "Bir ara bana çalmayı öğretmen gerekecek."

Boğazım şişiyor. "Çok isterim."

8

BELINDA

Onun lanetini her kırmaya çalıştığımda kahve randevuları ve hediye öğle yemekleri ruh eşimi tanıma yöntemimdir. Ben
Görevimden uzaklaşmamak için elimden geleni yapıyorum ama o çok dikkat dağıtıcı. Birlikte geçirdiğimiz her an günaha teşvik ediyor.
Kendimi günaha kaptırıp onun alanına eğilmek ya da ona dokunmak yerine gerçeklere bağlı kalmaya çalışıyorum.

Bu gerçeklerden biri, günlük yaşamlarında ihtişama ihtiyaç duyan diğer varlıklarla birlikte inşaatta çalışmasıdır. Jack'in birlikte çalıştığı insanlar onu en dürüst haliyle gördükleri ve ben görmediğim için içimde küçük bir kıskançlık dalgası var ama bu uygunsuz duyguyu bastırıyorum.

"Ama senin bir caziben var," diyorum, insan formunu işaret ederek. "İstediğin yerde çalışabilirsin, değil mi?"

Jack yüzünü buruşturur. "Bu tür bir cazibe ucuz değil. Daha az sıklıkta giyersem, daha fazla uzatabilirim."

"Ah," diyorum, birlikte sohbet ederek geçirdiğimiz onca zamanı düşünerek. Yanımda insan gibi görünmenin Jack'e pahalıya mal olduğu hiç aklıma gelmemişti.

"Ve orada çalışmaktan gerçekten keyif alıyorum. İş arkadaşlarım ailem gibi hissediyor." Jack'in yanakları

pembeleşir.

"Senin sürün oldular," diyorum.

"Aynen öyle." Gözlerinin etrafındaki deri kırışıyor. "Çok komik. Birçok açıdan hayatım lanetten öncesine göre daha umut verici."

Altın rengi gözlerindeki bakış doğrudan ve ağır. "Nasıl yani?" "Aradığımı bilmediğim bir şey buldum."

Sözleri karşısında dudağımı ısırıyorum. Ben daha fazla heyecanlanmadan Jack konuyu değiştiriyor.

Dikkatim çok dağınık.

Ellerimizin birbirine değdiği ya da bakışlarımızın yüzümün kızarmasına neden olan bir buluşma. Beceriksizce bir, iki ya da üç hamle yapıp dükkânın üstündeki daireme gelmesini rica ediyorum ama o direniyor. Belki de birilerine hitap etmek için bekliyordum.

Ama bu onu istemediğim anlamına gelmiyor.

"Yapamam, Bel," diyor.

"Neden?"

"Sahip olduğumuz şeyin benim lanetim yüzünden lekelenmesini istemiyorum.

Sen benim için en iyisini hak ediyorsun, kurdum seni yemek istediği için mıncıklanmayı değil. Senin yanında medeni kalmak zaten bir mücadele."

Bedenim ona doğru sallanıyor. "Olmak umurumda değil-" "Henüz değil, Belinda. Lütfen."

Başımı sallıyorum. Hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğiz. Tek yapmam gereken Jack'in lanetini bozmak. Ama günler geçiyor ve laneti kırmanın artık ne kadar gerçekçi olduğunu bilmiyorum. Jack'in üzerindeki hayal kırıklığı ve üzüntü bulutu her başarısızlıkta daha da artıyor.

"Haftalardır elinden geleni yapıyorsun, Bel. Eğer bu aptalca bir işse zamanını boşa harcamak istemiyorum," diyor.

"Zamanımı boşa harcamak mı? Sen zaman kaybı değilsin. Sen benim
-" Başımı sallıyorum. "Sen benimsin."

Kelimeler, Jack'in kabul etmeye hazır olduğundan daha fazlasını açığa vurmadan doğrudur. İnsan yüzündeki ifade- Görünen yüz kırılganlık dolu.

"Çok fazla yöntem denedin. Neden ilk tanıştığımızda bahsettiğin yöntemi denemeyelim ki?" diye sorar.

"Bu riskli-"

"Ama en umut verici olanı bu, değil
mi?" Ona yalan söylemek
istemiyorum. "Evet."

"Sanırım denemenin zamanı geldi. Hayatını bozmak istemiyorum.
-" Çaresizlik dolu bir bakışla sözünü kesti. Hayatımı mahvetmek mi?

"Jack, eğer laneti kaldıramazsam, yine de olmak isteyeceğim-" "Nasıl riskli?" Sorusu aceleye getirilmişti, sanki
böyle bir açıklamayı duymaya hazır.

Ruh eşi olduğumuzu bilmeye hazır değil.

Omurgamı dikleştiriyorum. "Yöntem ben olacağım büyüyü manipüle etmek. Laneti dikkatlice tel tel çözer ve umarım onu senden kurtarırım."

Bunun üzerine yüzünde umut alevlenir.

"Ama ipliği kavrayamazsam, kaybedersem... lanet kalıcı hale gelebilir." Boş boş omuz silkiyorum.

"Belinda, ben-" Jack kendini bırakır ve yutkunur. Bu seçeneğin fiyatı çok yüksek. İşte bu yüzden
Diğer tüm yöntemleri tüketmeden buna başvurmak.

"Ama eğer öyle olursa, lanetini bozmazsam, bilmeni isterim ki-" Ben başlıyorum.

Öpücüğüyle kesiliyorum. Dudaklarının benimkilere çarpması beni seviyelendiriyor ve canlandırıyor. Ağzının

içinde hevesle inliyorum

dili benimkine kayıyor ve omurgamdan aşağıya fişek gibi hisler yağıyor.

Ayrıldığımızda nefes nefese kalmıştım.

"Bu riske değer," diyor Jack, gözleri ağırlık ve amaç dolu, sanki riske değer olduğunu söyler gibi.

Oksijeni içime çekiyorum ama cevap verdiğimde sesim hâlâ nefes nefese. "Bu senin seçimin."

İşte bu yüzden kendimi çalışma odamın karanlığında tökezleyerek bir koruma çemberi oluşturmaya çalışırken buluyorum. Gözlerim çoğunlukla düşük ışığa alıştı, ancak onları

Merak inancımı yiyip bitirirken bile Jack'in mahremiyetine saygı duyuyorum.

Keşke bu halinin beni iğrendirmeyeceğine inansa. Ama güven zamanla gelir.

Dik duruyorum. Karanlıkta oluşturduğum koğuş, Jack'in iri formunu tutan sandalyeyi çevreliyor. Birkaç derin nefes alıyorum ve kendimi toparlamak için parmaklarımı kollarımın manşetlerine işlediğim cadı kafataslarının üzerinde gezdiriyorum.

Omuzlarımdaki gerginliğin nihayet içimden sızması için ipliksi ayrıntılara sürtünmem bir dakika sürdü

ve kalbim sakinleşiyor.

"Hazır mısın?" diye sordum.

"Lütfen," diyor Jack. "Ve sonra gerçek bir randevuya çıkabiliriz."

Neşeli sözleri sesindeki çıplak açlığı gizleyemiyor. Tadı kalbimi çatlatıyor ve gözlerimi kapatıyorum. Sıcaklık yanağımı sarıyor ve sertleşiyor,

Yastıklı nasırlar sanki beni rahatlatmak istercesine yüzüme bastırıyor. Avucumu Jack'in elinin etrafına koyup bu nadir temasın tadını çıkarıyorum.

"Hey, Bel, lütfen stres yapma. Bunun işe yaramayabileceğini biliyorum. Olmazsa-" Yutkunduğunu duyuyorum. "Eğer bu şekilde sıkışıp kalırsam, elinden gelen her şeyi yaptığını biliyorum."

Uzaklaşırken pençelerinin keskin uçları tenime batıyor.

Burnumu çekiyorum ve başımı sallıyorum. "Öyle ya da böyle, bundan sonra bana bir akşam yemeği borçlusun."

"Bel-"

Elimle kesik bir hareket yapıyorum ve o da duruyor. "Benimle dalga geçtiğin şu gerçek randevuyu bana borçlusun."

Kıkırdaması inançsızlıkla doludur.

Başımı sallıyorum ve ellerimi önüme kaldırıyorum. "Hadi bu gösteriyi yola koyalım."

Jack'in elleri benimkileri tutuyor ve avuçlarımı yüzüne götürüyor.

Sinirlerim kalp atış hızımı yükseltmekle tehdit ediyor ve kendimi bu göreve odaklamak için parmaklarımın onun yüz hatlarında gezinmesine izin veriyorum.

"Tamam," diyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Sözümü kesme." "Evet, dostum," diyor sertleşmeden önce.

Bu sözler üzerine midemdeki kıpırdanmayı durduruyor ve ilerliyorum. Şimdi onun sözleriyle dikkatimi dağıtmanın zamanı değil.

kaydığını söylüyor. O biliyor, zihnim kargalar. Şu anda bunun bir önemi yok, diye karşılık veriyorum. Şu anda odaklanmam gereken

Arkadaşımın lanetini kırmak.

Zihnimdeki dünya sihir ve iplik düğümleriyle aydınlanıyor. Artık ne aradığımı bildiğim için lanetin iplerini daha hızlı buluyorum. Yeterince eminim,

Jack'in kurdunun gümüşi dokuma ipliği parlak ve sanki canavarı beni yakın tutmak için etrafımda dönmek istiyormuş

gibi dokunuşumun altında titreşiyor.

Bunun üzerine ağzım kıvrılıyor ve gümüşün etrafında boğulan koyu yeşil ipliği görmek için daha fazla odaklanıyorum. Lanet.

Yavaşça, sanki cımbızım varmış gibi, yeşil ipliği çekmek için kendi sihrimi kullanıyorum. Daha önce olduğu gibi, fae büyüsü direniyor ama sonunda teslim oluyor. Büyüyü Jack'in gümüşünden çekmeye başlarken nefesimi ölçülü ve temkinli tutuyorum.

Ellerimin altındaki kurt şekil değiştiren bu hisle ürperiyor ama ben bunu engelleyip lanetin ilk düğümüne odaklanıyorum. Düğüm birkaç gümüş ipliğin etrafında ve onu koparmadan önce kaymaması için zaten topladığım büyüyü parmağımın etrafına sarıyorum.

"Kristal, lütfen." Sesim boğuk çıkıyor. Enerjim azalmaya başladı bile. Hareket var ve
Taşın katmanlı dokusu avucumun içinde kayıyor. Elimi kristalin etrafında yumruklayıp iplikleri
tutuşumu gevşetmeden önce depolama cihazı. "Onu geri al."

Jack dediğimi yapıyor ve ben de önümdeki düğüme odaklanıp gümüş iplikler birbirinden ayrılana kadar yavaşça çözüyorum,
ve yeşil ipliğin ucunu tüm gücümle sıkıştırıyorum, başka bir düğümle karşılaşana kadar ipliği takip ederken sihri makaralamaya devam ediyorum. Bu işlemi birkaç kez tekrarlıyorum.

Omurgamdan aşağı ter akıyor ve nefes nefese kalıyorum. Jack arada bir acı dolu bir ses çıkarıp kesiyor.

Çalıştığım büyünün çekimi bana alışılmadık miktarda enerjiye mal oluyor, sanki yaptığım şey
aykırı, yanlış.

Her şey gözümün önünde bulanıklaşıyor.

"Hayır, hayır, hayır," diye fısıldıyorum, ipliklerin görüntüsünün tekrar odaklanmasını bekliyorum. Bir

tane var gibi görünüyor

daha fazla düğüm. Bir düğüm daha ve Jack'e tam olarak istediğini verebilirim. İplik büyümü daha derinden ısırıyor, direniyor.

Yorgunluk beni aşağı çekiyor. Kendimi gerçekten fazla zorladım, ama şimdi durursam, bu özel şeyleri asla bulamayacağım.

Tekrar iplik. Onu çekiştirme şeklimle, pekala kopabilir ve Jack'in ipliklerine karışabilir,

onun özünün bir parçası haline geldi.

Ayaklarımın üzerinde sallanıyorum ve Jack'in elleri beni kavrayarak dik durmamı sağlıyor. İpliklerle ilgili görüşüm netleşti ve

Son düğümü de çabucak çözün.

Tam rahat bir nefes almak üzereydim ki tuttuğum iplik elimden çekildi ve izini kaybettim.

"Hayır!" Onu almak için çabaladım ama gitmişti. İpliklerin dünyası bulanıklaşıyor ve yanıp sönüyor.

Başarısız oldum. Düştüm ve dünya karardı.

Eşimin kollarında uyanıyorum. Oda hâlâ karanlık ama onun varlığını ve taze kesilmiş sedir ağacının kokusunu hissedebiliyorum.

"Jack-" diye

mırıldanıyorum.

"Şşş, iç."

Dudaklarıma bir bardak bastırılıyor ve soğuk su boğazımı rahatlatıyor.

"İyi misin?" diye sorar.

Buraya nasıl geldiğimi düşünmeye çalışıyorum. Laneti kırmaya çalışıyorum... ve başarısız oluyorum.

Hayır, iyi değilim. Bedenimdeki ve ruhumdaki ağrılar bana laneti kaldırmaya çalışırken tüm enerjimi tükettiğimi söylüyor,

ve bu yeterli değildi.

"Ne zamandır baygınım?" Törpüledim.
"Birkaç dakika. Sen saatlerdir üzerinde çalışıyordun."

Gözlerim doluyor ve hıçkırmamak için kendimi zor tutuyorum. Jack köpek mızmızlanmasına benzer bir ses çıkarıyor. "Bel,
Güzel Bel. Lütfen ağlama."

Başımı sallıyorum ve yüzümü Jack'in boynundaki kürke bastırıyorum.

"Bunu düşünme," diyor Jack.

Ama ben düşünmeden
edemiyorum.

Hıçkırıklarım sessiz ama Jack bana sıkıca sarılıyor. Olanların gerçekliği içimde sekerken beni teselli ediyor.

Arkadaşımı hayal kırıklığına uğrattım. Jack hayatının geri kalanında onu nasıl hayal kırıklığına uğrattığımla yaşamak zorunda kalacak.

Bunun acısı kalbimin etrafındaki bir mengene gibi. Nefes almaya çalışarak kendimi onun kollarından dışarı itiyorum. Biz
konuşmaya ihtiyacım var. Onu hayal kırıklığına uğrattım ama bunu nasıl geride bırakacağımı bulmam gerekiyor. Ama önce-

"İşe yaramadı," diyorum.

Arkadaşımın gölgeli hali sanki önemli değilmiş gibi omuz silkiyor. "Denedin."

"Birçoğunu alabildim. Laneti çocuklarına geçirme konusunda endişelenmene gerek kalmayabilir," diye mırıldanıyorum.

Jack tereddüt eder. "Belinda, çocuklu bir hayat bana göre değil."

"Ne tür bir hayat?" diye soruyorum. Derimin üzerinde huzursuzluk kırıntıları dolaşıyor.

Aramızdaki sessizlik artıyor ve buz gibi bir panik başlıyor. "Beklediğin cevabın bu olmadığını biliyorum." I

Yüzümdeki gözyaşlarını silerek kokladım.

Gölgeler hareket ediyor ve başını salladığını hissediyorum. Havada neredeyse hüznünün tadını alabiliyorum. I

Elimi kolçağın üzerindeki tüylü eklemlerin ve pençelerin üzerine koyuyorum ve o da geri çekiyor. Dikkatlice sandalyeye yerleştirildim. Şimdiden onun tarafından tutulmayı özledim.

"Denedik Bel," diyor. "Çok uğraştınız ama... bu bizim için mümkün değil."

"Hayır," diyorum. Kelime boğuk ama o kadar sert ki boğazımı acıtıyor.

Ama Jack benden uzaklaşıyor. "Bel, çok özür dilerim."

"Gitme!" Birlikte geleceğimize tutunmaya çalışıyorum ama bu dumanı yakalamaya çalışmak gibi bir şey. "Yemeğe gideceğimizi sanıyordum?"

Aptal, aptal, aptal. Dışarı çıkmak istemeyecek. Lanetinin kalıcılığıyla uğraşırken olmaz. "Bel... bu mümkün değil."

Kendimi ona atmak, parmaklarımı kürküne sokmak ve kalmasını sağlamak istiyorum ama ayakta zor duruyorum.

"Göz alıcılığın-" Onun yerine deniyorum.

"Bu sadece bir cazibe!" Jack bağırır. Sesinde hayal kırıklığı ve keder açıkça görülüyor ve sonraki sözleri daha yumuşak. "Onun altında hâlâ bir canavarım."

"Ama canavarını istiyorum," diye fısıldıyorum.

Jack hırlayarak bana doğru adım atıyor. Ondan yayılan ilkel enerji bende hem koşma hem de kendimi ona atma isteği uyandırıyor.

"Kurdum senin ırzına geçmek, seni dünyadan uzak tutmak istiyor." Sesi alçaktı ve dikkatim dağılmıştı. "Ben kontrolü zar zor sağlayabiliyoruz."

"O zaman bırak onu! Biz dostuz!" Artık ikimizin de bildiği şeyi ağzımdan kaçırdım.

"Ben bu haldeyken arkadaş olamayız."

Büyük, pençeli eliyle vücudunu işaret eder.

"Lütfen!" Ben de diyorum ki. "Bir yolunu bulabiliriz. Seni olduğun gibi seviyorum."

"Yapamam." Sözleri bir giyotinin kesinliğiyle çarpıyor ve zihnimde uğuldayan panik, umutsuzluğa dönüşerek sessizleşiyor.

O gittiğinde kapı tıklıyor. Kader arkadaşım gitti. Beni terk etti.

Kalbim sanki ağır bir yara almışım gibi acıyla kanıyor.

Karanlıkta oturup ağlıyorum.

9

BELINDA

HAZIR BULUNAN

KORKU VE ADINI KOYAMADIĞIM BİR ŞEY

koşarken kan. Korkuyorum ama bu bir puma ya da ayı değil. Panikleyen bedenim, zihnim henüz tanımamış olsa bile, neyden kaçtığımı anlıyor. Ayaklarımın yere vuruşu Toprak ve havanın tenime çarpması, daha önce hiç katılmadığım ilkel bir dans.

Arkamdan bir uluma sesi daha geliyor, daha yakın.

Çalılıkların taytımı yırtmasını ve çakıl taşlarının ayaklarımı çürütmesini görmezden geliyorum, sandaletlerim çoktan gitmiş. Arkamdan büyük bir şey çarpıyor.

Tökezlediğimde çığlık atıyorum ama yere çarpmak yerine yakalanıyorum.

Pençeli eller beni yakalıyor ve tanıdıklık paniğimi aşıyor. Hiçbir şeyi anlamlandıracak zaman yok çünkü hâlâ koşar adım ilerliyoruz. Yukarıya doğru savrulduğumda dünya bulanıklaşıyor, beni her seferinde itip kakan geniş bir omzun üzerinden

hızlı adımlarla. Beynim kaçırıldığım gerçeğini kavrayana kadar parmaklarım kürkle kaplı bir sırta saplanıyor. I yumruklarımı altımdaki sırta vurdum.

"Bırakın beni!" Bağırışım sadece bir hırıltıyla karşılandı. Kesilmiş sedir ağacının hafif kokusu korku yerine yanlış yere yakılmış bir ateş yakıyor.

"Jack?" diye sordum. Mantığa aykırı ama kalbim haklı olduğumu biliyor.

Ağaçlar küçük bir açıklığa dönüştüğünde yavaşlıyoruz. Yere savruldum ve tökezleyerek kıçımın üstüne düştüm. Beni dört ayak üzerine çevirmeden önce Jack'in "canavar" formunu zar zor görebiliyorum, o dev pençeli ellerden biri kürek kemiklerimin arasına bastırıyor, göğsümü toprağa bastırıyordu.

Çırpınıyorum ama faydası yok. Sıkıştım.

"Jack!" Bağırıyorum. Kızgınlık ve hayal kırıklığı yüzeye çıkıyor. Ve öfke.

"Dostum." Sözcük o kadar derin bir hırıltı ki, anlaşılması zor. Konuşan onun kurdu mu? Bir şekil değiştirenden ayrılamayan hayvanının ilkel parçası.

"Evet! Biliyorum! Ama beni lanet bir geyik gibi kovalayamazsın!"

Bir hırıltı daha. "Başka bir erkeğin bölgesindesin. Feromonları her yerde."

"Biliyorum!" Ben de homurdanıyorum. "O benim flörtüm!"

Üzerimize çöken sessizliğin, yanlış bir şey yapmadığım gerçeğine rağmen beni yırtan ve parçalayan dişleri var. Jack'in hırlaması sessizliği bozuyor ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"Hayır! Sen benim dostumsun," diyor.

Yine m'li kelimeyi kullanınca dişlerimi gıcırdatıyorum. Kızgınlığım öfkeye dönüşüyor.

"Neden umursuyorsun ki?" Tükürdüm. "Beni terk eden sensin!"

Bir duraklama oluyor ve sırtımdaki uzun parmaklı el sanki Jack mücadele ediyormuş gibi geriliyor ve gevşiyor.

"Yapılacak en doğru şey buydu." Kelimeler bu sefer daha az büyümüş.

"Hayır!" Göğsümü topraktan kaldırmaya çalışıyorum. "Seni defalarca aradım, benimle birlikte olman için ikna etmeye çalıştım. Bil bakalım ne oldu, artık denemeyeceğim. Hayatıma devam etmem gerekiyor ve bu randevu birçoğunun ilki olacak."

"Yapamam. Gitmene izin verememem." Sanki medeni yanı bu raundu kaybetmiş gibi hırıltısı geri geldi. Jack kalçalarını kalkık kıçıma bastırıyor. "Benim."

İnliyorum. Koşunun ve sıkışmış ve çaresiz olmanın verdiği adrenalin beni yanlış nedenlerle ısıtıyor.

"Yanlış," diye fısıldadım. "Ben senindim ve sen beni bir kenara attın."

Beni çalışma odamda, zar zor ayakta durabildiğim için takip etmekte çaresiz bırakmasının acısı hala içimde sekiyor.

Kalın bir dil boynumun arkasını ve kulağımı yalıyor. Üzerimden kutsal olmayan bir sıcaklık akıyor ve Jack büyük
tekrar kalçalarıma yaslanıyor. Islak amımı sert çıkıntıdan ayıran sadece birkaç kat kumaş var.
ona karşı bastırıyor.

İçimdeki sinsi taraf Jack'in bedenini geri itmek istiyor, arkamdaki canavarı bana bir şeyler vermesi için ayartmak istiyor.
tanıştığımız ilk andan beri etrafında dolaştığımız şey.

Sanki Jack zihnimi okuyabiliyormuş gibi aç bir hırıltı sinirlerimin üzerinde gürlüyor.

"Benim. Arzunun tadını alabiliyorum," diyor, kelimeleri neredeyse geveleyerek. "Eşimi tatmin etmem gerekiyor."

Öfkem hâlâ derimin altında, uyarılmışlığımla birlikte çatırdıyor. "Oh, bu çok zengin. Şimdi de beni tatmin etmek mi istiyorsun? Şansını kullandın, Jack."

Sözlerime rağmen eteğim yukarı itiliyor ve yırtılma sesi havayı dolduruyor. Bağırıyorum ve bunun kızgınlıktan mı yoksa çaresizlikten mi olduğunu anlayamıyorum. Taytım ve külotum çekiliyor

Soğuk orman havası kıçıma ve bacaklarımın arasındaki ıslaklığa çarpana kadar yırtılırken tenime çarpıyor.

Hay sikeyim. Bunu çok sevdim.

Jack beni yerimde tutmak için ensemden kavrarken vücudu arkamda hareket ediyor ve sıcak nefesi nefesime çarpıyor.

Kuku. Beni yaladığında hep birlikte inliyoruz. Dili güçlü, uzun ve çok kanin olmayan bir şekilde sivri. Bir sonraki darbede kalçalarımı ona doğru itiyorum.

Jack'in kalbimi kırmış olmasının bir önemi kalmadı, Beni reddettiği için, lanetini bozamadığım için. Şimdi önemli olan tek şey o sıcak dilin darbesi ve

ensemde sahiplenici bir tutuş. Her erotik eylem, sanki bana yaptığı tüm yanlışları silip süpürüyormuş gibi, nasıl olmamız gerektiğini yerine oturtuyor.

Sanki onu çoktan affetmişim

gibi. Arkadaşım.

"Durma," diye soluyorum, bedenim ona teslim oluyor.

Jack'in iniltisi sert ve dudaklarımdan dökülen sesler aklım başımda olsaydı yüzümü kızartırdı. Dilinin kayması o korkunç zamandan bir kurtuluş.

Son ayrıldığımızdan beri. Sürekli gözyaşları, katatonik Keder. Sonunda Jack'in lanetini kıramamaktan duyduğum kişisel utançla duygusal olarak başa çıkabilmiştim. Elimden gelenin en iyisini yaptığım gerçeğiyle yüzleşmem zaman almıştı.

Jack'in reddinin acısı. Sert bir sikişin beni doğru yola sokabileceğini düşünmüştüm. Aklımdaki sert sikiş bu değildi ama onun dokunuşuna açtım.

"Lütfen Jack," diyorum. Henüz tam olarak ne için yalvardığımı bilmiyorum ama buna ihtiyacım olduğunu biliyorum.

Ağzına doğru döndüğümde Jack ensemi daha sert kavrıyor.

"Lütfen, lütfen, lütfen." Yalvarışlarım ruhumun en hararetli dileğinin fısıltılarıdır.

"Biriyle çıkıyorsun." Kelimeleri inliyor ve içinde hala bir öfke var.

"Ama ben seni istiyorum. Seni her zaman istiyorum," diyorum.

Çıkardığı memnun ses bundan ne kadar hoşlandığını gösteriyor. Ödül olarak dilini içime kaydırıyor ve ben bağırıyorum.

"Çok iyi-" Dili kıvrılınca bir çığlık kopardım içimde. İhtiyacım çok ağır ve utanmadan, sabitlenmişken yönetebildiğim kadarıyla amımı ağzına geri sokuyorum.

Her vuruş beni tam ihtiyacım olan yerden vuruyor, ama yeterli değil.

"Jack, sana ihtiyacım var."

Dili benden kayıyor ve ben bir kayıp sesi çıkarıyorum.

"Bel, sen çok mükemmelsin," diyor. "Benimsin."

Benimkini. Evet, istediğim bu.

"Bana sahip çık" diyorum.

Jack'in hırıltısı isteğim üzerine daha da derinleşiyor ve benden uzaklaşıyor, hareketleri sarsıcı ve ilkel. Kaybettiğim için inliyorum ama arkamdan gelen kaygan sesle kesiliyor. Başımı çeviriyorum, ama Jack hareketi engelliyor, beni durduruyor.
Merakımı gideriyor. Sırtımdaki kalın bir ağırlığın ıslak şapırtısıyla onu görmeye çalışmayı bıraktım.

Dev bir kör dil gibi hissettiren şey kıçımın üzerinde kayarken inliyorum. Bir dil, ama çok kalın, çok sert. Alet aşağı doğru iniyor ve kapladığı ıslaklığı tenime bulaştırıyor. Körelmiş kafası sanki Jack
Henüz olması gereken yerde olmasa bile kalçalarının sallanmasına engel olamıyor.

"Aman Tanrım," diyorum horozunun başı bastırdığında amıma karşı. O kadar yumuşak ve ıslağım ki, etim ona boyun eğiyor ve onu girişime doğru kaydırıyor.

Kalçalarının hareketi onun şeklini zar zor içime bastırırken Jack donup kalıyor. Boynumun arkası serbest kalıyor ve elleri durmak istercesine kalçalarımı kavrıyor. beni hareket etmekten ya da kendini ileri itmekten

alıkoymak için. "Belinda, kımıldama." Jack'in sesi sanki

işkence çekiyormuş gibi
Bu işin nereye varacağını şimdi anlıyordu.

"Hayır! Sana ihtiyacım var," diye

yalvarıyorum.

Hırlıyor. "Bir canavarı becermene gerek yok."

Hayal kırıklığı içinde yere vuruyorum. "Evet, istiyorum! İçimde sana ihtiyacım var. Beni becermene ihtiyacım var."

"Ben bir canavar-"

"Eğer beni sikmezsen, sikecek birini bulurum!" I
Sanki kalbimi yerde kanlar içinde bırakmadan bu işten sıyrılabilirmişim gibi tehdit ediyor.

Ondan gelen hırıltı yüksek ve tamamen insanlık dışı. Tam hırlamak üzereydim ki, arkadaşım öne doğru itti.

Bağırıyorum ama kulaklarımdaki kan hücumundan zar zor duyabiliyorum. Eşim tarafından alınmanın verdiği hayvani his dışında her şey zihnimden siliniyor.

Oh, kutsal tanrılar! Gerinme!

Jack'in uluması muzafferce.

Vücudu tekrar benimkine doğru hareket ediyor. Ağır horoz içimde daha derinlere doğru ilerlerken inliyorum.

"Oh, kahretsin..." Tekrar içeri sokmadan önce dışarı kayınca ben de geri çekiliyorum.

Bu sefer kıçım onun tabanına çarpıyor. Vücudundaki ve kalçalarındaki kıllar tenimi gıdıklıyor. Vücudu tamamen benimkinin sargısıyla kaplanmış halde donup kalıyor.

"Oh Jack," diye nefes nefese kaldım. İçimdeki horoz zonkluyor.

Vücudumun onun her santimini kabul etmesini isteyerek etrafına uzanıyorum.

"Tanrım, Bel. Hepsini alıyorsun, değil mi?" Jack soruyor.

Nefes nefese kaldığımda, bedenim serbest bırakılma ihtiyacı içinde çığlık atıyor. Rahatlamak için kıvranıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum.

"Hareket etmeni istiyorum,

Jack." Pençeleri kalçalarıma

saplanıyor.

"Beni becermeni istiyorum," diye yalvarıyorum.

Bunlar söylenmesi gereken doğru sözler çünkü o sırada canavarım bana saldırıyor.

"Benim," diye hırlıyor. "Doldurmak için benim, üremek için benim. Benim eşim."

Bedenim eşimle buluşmak için ısınıyor ve kayıyor. Bana vereceği şeyi ondan almak için.

Korunmak için tılsım takmamın bir önemi yok. Hamileliğe karşı. Eğer isterse beni yerin dibine sokmaya çalışabilir.

Kızışma hareketi hızlı ve sarsıcı, ama bedenim onu karşılamak için yükseliyor. Her sürükleyişte ve itişte zevk artıyor
içimde. Uyarılmamın dalgaları beni daha da yükseğe itiyor.

Jack sikini tekrar dibine kadar bana veriyor ve bir iniltiyle beni orada tutuyor. Sıvı sıcaklığın ilk sıçraması doruk noktamı tetikliyor ve mücadele ediyorum, vücudumu Jack'e karşı geri itmeye çalışıyorum, ama beni hareketsiz tutuyor. O zaman Aletinin kalınlaşması beni daha da coşkuya sürüklüyor.

"Oh! Ne-" Ben başlıyorum.

"Düğümüm," diye nefes nefese kalıyor.

"Neyin?!" Arkadaşıma bakmak için dönüyorum ama bu hareket içimdeki şişmiş düğümü çekiştiriyor ve ikimiz de tıslıyoruz.

Düğüm daha da büyürken inliyorum. Tetikliyor
İçimde bir şey var. Sahiplen, sahiplen, sahiplen, diye fısıldıyor içgüdülerim. Başımı yana eğiyorum, boynumu tamamen açmaya çalışırken alnım toprağa sürtünüyor.

Vücutlarımız birbiriyle uyumlu bir şekilde zonkluyor. Kalp atışlarım yavaşlamaya başlıyor ve bizi resmen şekil değiştiren standartlarına göre eş yapacak eylemi bekliyorum.

Çiftleşme ısırığımı bekliyorum.

Ormanın sessizliği azalıyor ve uzaktan cırcır böceklerini duyabiliyorum ve hala bekliyorum.

Zihnimi saran içgüdünün transı kırılıyor. "Jack?" diye soruyorum.

Ofluyor.

"Bana sahip çık," diyorum.

Ve hala hareket etmiyor. Bir dakika geçiyor, sonra bir dakika daha. Birbirine bağlı bedenlerimizin sıcaklığı soğuyor. Bizi bağlayan düğüm yumuşuyor ve o benden kayıyor.

Kendi üzerime kıvrılmak ve içimdeki boş yeri kucaklamak istiyorum ama kıpırdamıyorum. Jack beni yine reddedecekse, Ona söyleteceğim. "Jack," diyorum.

"Hayır."

Gözyaşlarımın akmasını engellemek için gözlerimi sıkıyorum. "Yapamam," diyor.

Kelimelerin yumuşak olması önemli değil. Beni yaraladılar. Ona boyun eğdim. Onun için bedenimden vazgeçtim ve bu hala yeterli değil.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?" Sesim boğuk çıkıyor ve cevabı beklemiyorum. Dizlerimin üzerine çöküp elbisemi aşağı çekiyorum, kalçamdan aşağı akan tohum nehrini görmezden geliyorum.

Jack'in kürklü bedeninin sıcaklığı benden uzaklaşıyor ve bir kokuyla bir damla gözyaşımı siliyorum.

"Bel, seni istemediğimden değil."

"Bence sorun tam olarak bu."

"Bana bak!" Sesinin şiddeti ve acısı beni ürkütüyor. "Ben bir canavarım!"

Sonunda ona bakmama izin verdim. Hollywood filmlerindeki kurtadamlara benzer bir varlık arka ayakları üzerinde durmuş, kollarını açmış, incelememi bekliyor. İri, uzun boylu, güçlü omuzları ve uzun bacakları var. Vücudu yer yer incelip arkasında kuyruk şeklinde kalınlaşan bir kürkle kaplı. Yüzü pek de şaşırtıcı değil. Büyük dişleri ve sarı gözleri olan kesik bir burun.

Onu tanıyorum. Bu haliyle bile alnının eğiminde, gözlerinin şeklinde bir aşinalık var. Belki de sadece kalbim onun varlığında şarkı söylüyor. Ruhum diğer yarımı tanıyor.

Jack bakışlarını benden kaçırıyor. "Ve ben bile olurdum "Hayatının geri kalanında seni eşim olarak hapsedersem daha kötü olur."

Onu omuzlarından tutup sarsmak istiyorum. "Senin bu yönünü sevdiğimi zaten söylemiştim! Kurdunu seviyorum yüzeye bu kadar yakın olmak! Senin kurdun bana hiç zarar

vermedi!" "Seni kovaladım ve çamurda becerdim!" Jack'in sesine öfke sızar.

"Bunu ben istedim. Kurduna güveniyorum. O ne istediğini bilir," diyorum.

Jack alay ediyor ve ben devam ediyorum. "Eşini bulduğunda onu terk etmezdi. Güvenmediğim adam o!"

Jack'in kulakları acı çekiyormuş gibi düzleşiyor ve bakışlarımı kaçırıyorum. Başka şeylere odaklanmalıyım. Hareket etmeye devam etmeliyim.

"Telefonum nerede lan?" Hay sikeyim. Bir çeşit paranormal varlık kızışmaya başlıyor ve ben kalçalarım tohumla çizilmiş bir şekilde ortaya çıkamayacağım. neredeyse tam olmayan eski sevgilim. "Randevum için birini aramam lazım."

Önümdeki vahşi canavardan bir homurtu yükseliyor ve öfkem kabarıyor.

"Oh, siktir git! Beni istemiyorsun bile."

"Seni çok istiyorum, ama yapamam-"

Küçümsemem onun sözünü kesti. Kendimi aramaktan vazgeçiyorum.

göğsünü dürterek ona doğru yürüdü. "Sen. İstemiyorsun. İstemiyorsun. Beni. Yeterince. Beni ve ne istediğimi dinlemiyorsun. Sen lanetlisin. Asla benim gibi görünemeyecek ya da olamayacaksın.

ve çok üzgünüm, ama seninle olduğun gibi olmak istiyorum-"

"Daha iyi birini bulmalısın," diyor kararlılıkla.

Öfkemi içimde tutuyorum. "Sen benim eşimsin. Ruh eşimsin. Bunu biliyorum. Daha fazla istediğim kimse yok."

"Feromonları ormanda asılı olan adam bile mi?"

"Bu-" Duygu selini göz kırparak uzaklaştırıyorum ve fısıltıyla devam ediyorum. "Bu bir hataydı."

Bu canavarın acısını dindirmenin hiçbir yolu yoktur. İlginç şekilli bir horozla sıcak seks vaadi bile bu reddedilmenin yarasını iyileştiremez. Kendimi yenilgiyi kabul edecek kadar iyi tanıyorum.

Jack hareketsiz duruyor, elleri sanki beni tutmak istiyormuş gibi seğiriyor.

Başımı sallayıp birkaç adım uzaklaştıktan sonra sanki yol gösterecekmiş gibi yıldızlı gökyüzüne bakıyorum. Kızgınım ve kırgınım ama bunların hepsinin altında bir yıkım yatıyor.

Donmuş Jack'e doğru dönüyorum ve kollarımı açıyorum. "Seni olduğun gibi istediğimi kanıtlamak için ne yapmam gerekiyor?"

Sesim çatlıyor ve bu da beni teşvik ediyor, saldırmak istememe neden oluyor. Jack'e ihtiyacım var. Bu sadece onun
benim için de aynı şekilde hissediyor.

"Yalvarmamı mı istiyorsun?" Ben soruyorum. "Yalvaracak mıyım?
"Bacaklarımı önünde açıp sana ne kadar ıslak olduğumu göstermemi ister misin?"

Sözlerimle birlikte havadaki gerilim artıyor ve Jack'in gözleri ay ışığında parlıyor. Gözlerindeki bakış bende kötü şeyler yapma isteği uyandırıyor. Kötü şeyler. Şeyler

Ruh eşimle alay ederek, kendi kendine yaptığı olumsuz konuşmaların ağırlığını unutmasını sağlamak.

Elbisenin fermuarını indirip önce omuzlarımdan sonra kalçalarımdan düşmesine izin verdikten sonra içinden çıkıyorum. Önümdeki canavar donup kalıyor. Ben tamamen çıplaktı. Sütyen takmayı unutmuştum ve o da külotumu çoktan yırtmıştım. Elbisemi tekmeleyip düzleştirdikten sonra üzerine uzanıyorum.

Ayın altındaki konumum beni bir kurban gibi gösteriyor.

Aklıma bir düşünce gelince kendimi destekliyorum. "Neden buradasın Jack? Beni takip mi ettin?"

Başını sallıyor. "Buraya koşmak için geldim ve rüzgârda kokunu aldım. Güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu ama seni gördüğümde -erkeğin kokusunu aldığımda-"

Şans. Kader.

Ay'a bakıyorum. Kurdumun daha fazlasına ihtiyacı var Birbirimiz için yaratıldığımıza ikna oluyorum. Ellerimi göğüslerimin üzerinde kaydırıyorum ve Jack'in parlayan sarı gözleri hareketi takip ediyor.

"Belinda..." Jack sözünü kesiyor. Bıraktığı her şeyi gösterdiğimde yutkunuyor.

"Seni istiyorum, Jack. Formunda beni iğrendirecek hiçbir şey yok."

"Bunu isteyemezsin," diyor.

Mırıldanıyorum. "Bir daha böyle bir şey yapmadığın için İnan bana. Seni bu şekilde istemem seni iğrendiriyor mu? Sorun bu mu?"

"Tabii ki hayır! Senin için kendimin en iyi versiyonu olmak istiyorum."

Bunun üzerine yutkundum. "Ve senin için en iyi versiyonum olmak istemediğimi mi düşünüyorsun? İkimizin de algılanan kusurları var ama şu anda seni olduğun gibi istediğimi söylüyorum."

Bir elimi aşağı kaydırıyorum ve bacaklarımı açıyorum, ayaklarımı yere düz bir şekilde koyuyorum ve dizlerimi büküyorum. Kıvrımlarımı okşuyorum ve ıslaklığımın sesi aç bir hırıltıya dönüşüyor
Jack'in gürlemesi.

Bu hareket neredeyse meditatif bir haz veriyor ve ben de kendimi buna bırakıyorum.

"Bu ayın altında sana bedenimi, ruhumu sunuyorum. Beni reddedecek misin?" Yutkunuyorum. Bu an geleneğin ve önemin ağırlığını taşıyor. Eğer teklifimi reddederse, bizim için bir gelecek olmayacak. Biz
bu ormanı terk edip kendi yolumuza gideceğiz.

Sanki benim kafamdaki gerçek onunkinde de yankılanıyormuş gibi Jack'in vücudu geriliyor.

Klitorisimin etrafında dönüyorum ve nefesim daralıyor. Jack öne doğru bir adım atıyor ve duruyor.

"Seni istiyorum, Jack. Beni aldığında seni görmek istiyorum."
Bana sahip çıktığında. Bu düşünce dile getirilemeyecek kadar hassas.

Aynı ıslak-ıslak ses, etli bir sikin başı kalçalarının tüylerinden ayrılırken de geliyor.

Nefesimi tutarak izliyorum, parmağımın
ondan santim santim uzaklaşırken ayak parmaklarımın kıvrılmasını sağlıyorum.

"İstediğin bu muydu?" diye soruyor, sesi hayal kırıklığıyla sertleşiyor.

Sikinin pembe başındaki prekum boncuk boncuk dökülürken inliyorum. Jack başını eğip beni düşünüyor.

"Bunu istiyorsun." Sözleri yumuşak, neredeyse hayret verici. Uzun parmakları pençelerine dikkat ederek sikinin kalın etinin etrafında kıvrılıyor. Yukarı doğru vurduğunda bacaklarım içeri çekiliyor ve dudaklarımdan muhtaç bir ses dökülüyor.

Jack gözlerini bana dikti. "Sana sunabileceğim her şeyi istiyorsun. Benim için bacaklarını açıyorsun,
Ne kadar güzel koktuğunla beni kızdırıyorsun. Senden sızan harcamalarımın karışımını koklamak baş döndürücü."

Titriyorum ve Jack devam ediyor. "Seni tekrar toprağa gömmemi istiyorsun."

"Evet," diye fısıldıyorum.

Yanaklarım yanıyor ve göğüs ucumu çimdikliyorum. Bacaklarımın arası inanılmaz derecede ıslak, ikimizin birleşimi. İki parmağımı içeri bastırıyorum ve kolay kayışta nefes alıyorum. Kalçalarım onun bakışları için yukarı doğru eğiliyor.

"Bana sahip çıkmanı istiyorum," diyorum.

Jack sahneye bir an ara verip şaşkınlıkla başını yavaşça salladıktan sonra her neyse devam eder
kurban geleneğini başlattık.

"Bedenimi kendi bedenine kabul edecek misin?" diye sorar.

Nefes veriyorum ve yutkunuyorum. Alt bedenim arzuyla ağırlaşıyor ve bacaklarımı daha geniş çekiyorum.

Jack'in elindeki alet uzuyor ve bedenim boşluğa sıkışıyor. Bana yaklaşıyor, dizlerinin üzerine çöküyor
yayılmış kalçalarımın önünde, hatırı sayılır kalınlığını daha da uzun süre çekiştirdi.

Bu daha önce içime nasıl sığıyordu? Kendime izin vermiyorum
Bu düşünce üzerine kafa yormak. Eşimi almalıyım. Kendimi kanıtlamalıyım. Sahiplenilmeye ihtiyacım var.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

Jack zaten parlak olan sikinin başını kıvrımlarımda gezdiriyor.

Sıcak, ıslak dokunuş beni inletiyor.

"Dostum," diyor pislik içinde devam etmeden önce dua eder gibi. "Tamamen açık ve kendini bana sunuyorsun. Sen çok

Böyle güzel, ay ışığında pembe ve ıslak." "Jack,

sana ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldım.

"Seni becermemi mi istiyorsun?"

"Benimle kalmana ihtiyacım var," diyorum. Duygularım böyle yüzeye çok yakın. Tahrik olmuş bir kırılganlık ve içten bir samimiyet içindeyim. "Yanımda uyanmana ihtiyacım var.

Sabahları bana gel ve akşamları birlikte yemek yiyelim. Kalbimin sana ihtiyacı var."

Jack başını eğdi. "Benim de sana

ihtiyacım var." "O zaman beni eşin

yap."

Jack kalçalarını öne doğru yuvarlıyor ve sikinin başı içeri giriyor. Vücudumun gerilmesi bu sefer yavaş. Acı tıslamamla donup kalıyor.

"Hayır, devam et. Sen çok büyüksün. Seni kaldırabilirim." Benden uzaklaşacağından korkarak kelimelerimi bir araya getiriyorum ama uzaklaşmıyor.

Jack yanağımı okşuyor. "Şşş, hiçbir yere gitmiyorum. Arkadaşını alabileceğini biliyorum."

Bunun üzerine inledim ve siki önce daha derine kaydı. durup biraz geri çekiliyor ve daha ileri gitmek için geri dönüyor. Jack vücudunu benimkinin içine sokuyor. Onun bedeni, benim bedenim, ruhlarımız

asla ayrılmamak üzere yapılmıştır.

Küçük itişler onu bedenime daha çok sokuyor. Alınlarımız, bedenimi onunkiyle aynı hizaya getiren son bir derin

kaymada buluşuyor. Onu kucaklamanın gerginliği her şeyi kapsıyor

Duyularım. O an mükemmelliktir. Daha önce yaşadığım tüm acı ve keder, bütünlüğün verdiği ham hisle hafifliyor.

İnliyorum ve içimdeki imkânsız miktardaki Jack'in etrafında geriliyorum.

Sesi gürlüyor. "Amının tatlı sıkıntısından mutlu ölebilirim."

"Jack..." Yalvarıyorum, affetmeyen dolgunluktan kıvranıyorum. İnliyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Benim."

"Senin." Çenemi kaldırıyorum. "Eğer bana sahip çıkarsan."

Jack gözlerini kısıyor ve yavaşça benden çekiliyor. Kalınlığının iç duvarlarıma sürtünmesi beni inletiyor, kalçalarını şaklattığında bir çığlık koparıyorum İleri doğru, acımadan bedenime giriyor. Sürükleme ve fethetme hareketini tekrarlıyor, acımasız bir şekilde hareket ediyor Ritim. Her hamlede akıl sağlığımı biraz daha kaybediyorum, o beni sikerken parmaklarım omuzlarını tırmalıyor.

Jack başparmağının pedini klitorisime sürtmeye başlıyor ve ben sürtünmeden kaçmaya çalışıyorum, ama kaçmama izin vermiyor. Bunun yerine, salıverilmem üzerimde kırılana kadar beni daha yükseğe itiyor. Haykırıyorum, vücudum onunkine yapışıyor kanımda zevk dalgalanırken affetmeyen kolan.

"Bel, Belinda'm," diye hırlıyor Jack beni gerçekten sikmeye başlamadan önce memnuniyetle.

İçime giriyor, ben de hevesle bedenini alıyorum. Her Jack sonuna kadar sokup bir hırıltıyla durana kadar yarık itişi salıverilmemi uzatıyor.

İnlemem gırtlaktan geliyor, düğümü şişiyor olmalı. içime doğru, bizi birbirimize kilitliyor. Sperminin sıcaklığı içime akıyor ve kışkırtıcı baskıyı artırıyor. Bu Onun tohumuyla ağzına kadar dolu olduğumun güvencesi.

"Dostum," diye homurdanıyor ve saçlarımı kavrayıp başımı yana doğru çekerek boynumu çıplak bırakıyor.

Isırık hızlı, bağımızın büyüsü onu yatıştırmadan ve beni coşkulu bir serbest bırakmaya fırlatmadan önce acı bir anlık.

Dünya paramparça oluyor ve gerçeklik kavramım kayıyor ama tam da olmam gereken yerdeyim.

Arkadaşımın kollarında.

10

BELINDA

DUYULARIMA DÖNÜYORUM, sabit bir ritimle yükselen sıcak bir şeyin üzerine göbek üstü uzanıyorum. Gözlerimi kırpıştırıyorum ve Jack'in göğsü netleşiyor. Tenindeki grimsi renk tonu ve seyrek kürkü içimi rahatlatıyor. Bir cazibenin altına saklanmamış.

Jack sırtımı okşuyor ve ben onun kalbinin benimkine çarpmasından zevk alıyorum. Bedenim boş, bu yüzden düğüm

Ben bağın yerine oturmasıyla kendimden geçerken bizi serbest bıraktı.

Çiftleşme bağından dolayı boynumda oluşan acı, içimde huşu dolu bir mutluluk yaratıyor. Elimi yaraya götürüyorum ve ısırık izinin kabardığını, hızla iyileşerek sergileyebileceğim bir yara izi haline geldiğini görüyorum.

"Seni bu şekilde sevdiğimi kabul etmene sevindim," diyorum.

Altımdaki göğüs bir kahkaha atıyor. "Nasıl yapabildim Olanlardan sonra senden şüphe etmek mümkün mü? Ne demek istediğinizi çok ikna edici bir şekilde ifade ettiniz."

Kızarıklığımı gizlemek için yüzümü onun göğsüne gömüyorum. Cinsel açıdan bir sonraki cadı kadar özgürüm ama eşimle alay ederkenki kadar cesur olduğumu hiç sanmıyorum.

Jack çenemi sıkıyor ve bakışlarımı onunkilere çeviriyor.

Ben değilim

Gerçek yüzünü görmeye tamamen alışkınım ama her gördüğümde rahatlığım artıyor. Burnu, dişleri ve sivri kulakları Jack'e ait. Benim Jack'im.

"Seni incittiğim için çok özür dilerim," diyor, sesindeki sefalet açıkça belli. "Kendi kafamın içinde sıkışıp kaldığım için özür dilerim.

Ne istediğinizi dinlemediğim için sahip olmanız gerektiğini düşündüğüm şey hakkında inat ettim. Yaptığım şey affedilemez."

Dirseklerimin üzerinde duruyorum, çıplak göğüslerim tenine sürtünüyor, ama Jack bakmıyor. Bakışları ciddiyetle benimkilere bakıyor.

"Hepimizin takıntıları var. Özür dilediğin için teşekkür ederim." Bir parmağımla burnunun köprüsünden yukarı, püsküllü kulaklarına doğru ilerliyorum. Zihnim onların şeklini tuhaf olarak sınıflandırıyor

alaycı bir şekilde devam etmeden önce. "Yine de özrünü kabul etmeden önce biraz daha yalvarmam gerekebilir."

"Öyle mi?" Jack alaycı bir hırıltıyla, elleri kıçımı sıkarak, açılmış bacaklarımı onunkilere bastırarak

Ortada. "Dilimi kullanarak çok ikna edici olmayı umuyorum."

Temasla inliyorum ve yanaklarım o güçlü dilin düşüncesiyle yanıyor.

Bekle. Beynim yavaş çalışıyor.

vücut yorgun bir memnuniyetle mırıldanıyor. Eğer Jack'in vardiyası durdurulsaydı, yüz hatları köpek ya da insan olmaz mıydı? Gözlerim

Ona daha klinik bir bakışla keskinleşiyor ve arkadaşımın üzerine binerek oturuyorum.

Önceki buluşmalarımızda Jack'in gerçek görünümünü, isteksizliği ve utancı nedeniyle hiç analiz etmemiştim.

Şimdi her birini gözlemler listeme ekleyerek ayrıntıları kavramama izin veriyorum. Bir köpek gibi düz olmak yerine

Dili uzun ve sivri. Küçük şeyler bir araya geliyor: kulaklarının şekli daha kalın noktalar, omuzlarının genişliği insan görünümünü aşıyor ve kurt şekil değiştirenlerin düğümleri var mı?

Jack'in kaşlarını kaldırarak sorgulamasına neden olan incelememden sonra bir sonuca vardım.

Siktir et beni. Homurdanıyorum.

"Laneti neden bozamadığımı biliyorum," diyorum.

Jack kaşlarını çatarak bana baktı. "Endişelenmene gerek yok-" Sözünü kestim. "Çünkü bu bir lanet değil."

Yeşil ipliğin gümüşle çok sıkı bir şekilde sarılması aklıma geliyor. Bahse girerim tekrar baksaydım
Ben dokunmadan önceki haline geri döndü. Avuçlarımı kürklü göğsüne yayıyorum ve kontrol etmek için gözlerimi kapatıyorum. Dünya zihnimin gözünde sihirli ipliklerle aydınlanıyor ve gülüyorum. Tam düşündüğüm gibi, yeşil iplik tekrar gümüşün etrafına dolanıyor, sanki bütün bir ipliği oluşturuyorlarmış gibi.

"Laneti çözmeye çalıştığımda nasıl hissettin?" Emin olmak için sordum.

"Um, emin değilim. Pek çok şey hissediyordum." Elmacık kemiklerinin derisinin grisi utanç içinde koyulaşıyor. Ah, çünkü az önce beni terk etmişti. "Ama... tükenmiştim sanırım. Ve biraz da midem bulanıyor."

İkimizin de aptallıklarına karşı başımı sallıyorum. Keşke onu daha önce görmeme izin verseydi.

"Lojistik alışılmadık..." Şansımı düşünerek sözümü kesiyorum.

"Belinda." Jack dikkatimi çekmek için kalçalarımı hafifçe sallıyor. "Ne diyorsun sen?"

"Oh, üzgünüm! İçinizde Fae olmalı. Lycanthrope, bahse girerim."

"Ne?"

"Melezler genellikle olmaz," diyorum. "En azından çoğu varlık için."

Büyü ve genetiğin etkileşimine girmek istemediğim için havada bir hareket yapıyorum.

"Lycanthrope'ların, bir zamanlar
Fae düzlemi ilk kurt değiştiricilerdi, ama bu gerçekten mantıklı değil çünkü görünüş aynı değil ve anatomideki farklılıklar," diyorum.

Jack başını sallar. "Ama ben bir kurt değiştiriciyim. İlk nöbetimi on iki yaşındayken geçirdim."

"Mesele de bu," diye başlıyorum. "Şekil değiştirenler ergenlikle birlikte değişir. Eminim biraz araştırma yaparsam, o lycanthrope'u bulacağız.
güç yaşla birlikte artar. Uykuda olabilirdin... ta ki uykuda olmayana kadar."

Jack bana ne kadar uzun süre göz kırparsa, o kadar emin oluyorum.

Sonunda boğazını temizliyor. "Demek istediğin, benim böyle olmam gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Ve bu şekilde kalacak.

Başımı sallamadan önce dudağımı ısırıyorum. "Evet. Fae büyüsü kullanmak yerine her zaman bu konuda eğitim alabilirsin.
başkası tarafından üretilmiş bir cazibe."

Aradığı cevabın bu olmadığını bildiğim için Jack'in tepkisini bekliyorum. Bu onun beklediği bir şey değildi.

Jack bakışlarını kalçamı kavradığı yere indirerek, "Lanet değilmiş," diye fısıldıyor.

"İyi misin?" diye sordum.

"Sadece işliyorum. Kendimin bozulmuş bir versiyonuna dönüştüğüm için çok fazla takıntı yaşadım ve sen bana aslında tamamen başka bir şey olduğumu söylüyorsun."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Senin sadece farklı türde bir canavar olduğunu ve hiçbir sorunun olmadığını söylüyorum."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda kalçalarımdaki kavrama sıkılaşıyor. "Ve sen de canavarların hayranısın, değil mi?"

Kalçalarımı sallıyorum ve karnının kordonuna sürtünüyorum. "Onlar için yumuşak bir noktam var gibi görünüyor."

Jack gülümsüyor ve ortaya çıkan keskin dişlerin sayısı beni ürkütüyor, ama neşesi somut. "Kalbinde mi?"

Burnum kırışıyor. "Evet, ama aynı zamanda daha aşağıda bir yerde."

Homurdanıyor ve kollarını bana dolayarak doğruluyor. "Doyumsuzsun."

Alaycılığım azalıyor. "Sadece seninle. Sence iyi olacak mısın?"

"Evet. İyiden daha iyi olacağım." Burnu benimkine sürtünüyor. "Tüm dünyam farklı hissetse bile, yanımda eşim var."

Sevincim taşıyor ve gülümsemem genişliyor. Bu işten, benden tekrar kaçacağına dair korkularım bu sözlerle yok oluyor. Yüzleşecek her ne varsa, birlikte yüzleşeceğiz.

"Evet, öyle," diyorum.

"Ve eşimin canavarlara hayran olmasına sevindim."

Canavar dediğinde gözünü kırpmadan

Bu kadar uzun süre olumsuz bir şekilde kullanmak kalbimin şarkı söylemesine neden oluyor, ancak bu şarkı onun bakışlarındaki doğrudan bakışla kekeliyor. Gerilim

Aramızdaki bağ güçleniyor ve acının verdiği ağrıya aldırmadan bu ani değişim karşısında amım zonkluyor.

"Sanırım eşim de başka bir şeyi arzuluyor," diye düşünüyor.

"Ne?" Gözlerimi kocaman
açarak sordum.

"Kovalanmak için."

Omurgama bir heyecan yayılıyor. "Ormanda yalınayak ve çıplak koşamam."

Jack'in gülümsemesi kısmen korkutucu, kısmen
de heyecan verici. "O kadar uzağa gidemezsin,"
diyor.

Kalp atışlarım kulaklarımda gümbür gümbür atıyor ve bacak kaslarım geriliyor. Jack'in yüzü yüzüme yaklaşıyor ve nefesinin yüzüme değmesi adrenalini artırıyor.

"Kaç" diye emrediyor.

Karşı koymak için
çaresizim.

Ayağa fırlıyorum ve arkamdan tüyler ürpertici bir uluma yükselirken hızla uzaklaşıyorum.

EPİLOG

JACK

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diyor Bel. Orta konsolun üzerindeki insan görünümlü elimi sıkıyor. Elim
Bulduğumuz lycanthrope ile bir ay eğitim aldım, ama şimdi kendi yaptığım bir cazibe içinde kılık değiştirerek dünyada dolaşabilirim. Her an insan gibi görünebilirim.
eğer istersem hayatımın geri kalanında.

Ama nasıl göründüğüm önemli değil, bu benim ne olduğumu, kim olduğumu değiştirmiyor.

Vahşi tarafımı hiç serbest bırakmasaydım Bel hayal kırıklığına uğrardı.

Arkadaşımın yüzünde hiçbir endişe kırışıklığı yok ve gözleri sıcacık. Yapmayı seçtiğim her şeye güveniyor.

"İstiyorum," diyorum.

"Güzel," diyor dudaklarını bükerek. "Şimdi yemek için bana yardım et. Daha fazla beklersek geç kalacağız."

Gülüyorum ve onunla birlikte arabadan iniyorum. Kıyafetlerimi çıkarırken sinirlerim boğazımda düğümleniyor, üzerimde gülünç de olsa nezakete bir selam niteliğinde bir çift şort kalıyor. Damarlarımda dolaşan büyüye odaklanarak derin bir nefes alıyorum
uzun zamandır yanlış yorumladığım.

Önceleri, kasıtlı olarak kaçındığım için uyuşmuş bir karıncalanma hissiydi. Fae olgunluğuna eriştikten sonra beni rahatsız eden garip hisler, yanlış hissettiren bir başka şeydi. Şimdi, uyum sağladığım parlak bir his ve eğer odaklanırsam, fae büyüsünün küçük titreşimlerini seçebiliyorum
bu düzlemde iç içe geçmiştir.

Farkındalığımı sihrimi yok etmek için kullanıyorum. Bu işlem soluk örümcek ağlarını dökmek gibi ve sihir gibi, daha önce sahip olduğum insan formu yok oldu. Pençeli ayaklarıma doğru yutkunuyorum.

"Jack," diye sesleniyor Belinda aracın diğer tarafından, bir şey isteyeceği zaman kullandığı ses tonuyla. Doğru ya. Yemek.

Derin bir nefes alıyorum, yakınlardaki çocukların rahat konuşmalarını ve kahkahalarını duyuyorum. Havada pişen etin kokusu var.

Barbekü için güzel bir gün.

Arabanın etrafında dönüyorum ve Belinda bana getirmemiz söylenenden daha fazla garnitür yüklüyor ve bunun beni rahatlatmaya çalışmanın bir yolu olduğundan şüpheleniyorum. Lycanthrope'a bir görev ver ki fazla iç gözlem yapmasın. Birlikte geçirdiğimiz yarım yıldan fazla sürede eşimi oldukça iyi tanıdım. Tıpkı onun benim tüm endişelerimi bildiği gibi.

Arkadaşıma gülümsedim. "Ben iyiyim, Bel."

Dudakları seğiriyor ve bana bir kez daha bakıyor. "İyiden de öte bir şeysin."

Belinda kızarıyor ve yanaklarının kızarmasının ilham verdiği açlık dalgası ihtiyacım olan tüm dikkat dağıtıcı şey. Birlikte yaşadığımız hayat ateşli anlardan yoksun değil.

Ona kaç kez sahip çıkarsam çıkayım, aramızdaki zevk ateşi sönmüyor.

Çift hayatı mutluluktur.

Derin bir nefes daha alıyorum ve insan kalabalığına doğru ilerliyorum.

"Jack!" Elliot Bramblewick ızgaranın başında ve üzerinde Kiss the Cook (Aşçıyı Öp) yazan bir önlük giyiyor ve bu önlük gargoyle üzerinde gülünç duruyor.

Teşekkür etmek için elimi kaldırıyorum ve gözlerimin kalabalığı taramasına izin veriyorum. Birçoğu her gün birlikte çalıştığım insanlar ama
Eskiden şirkette çalışmış ve Bramblewick ailesinin kucağına kabul edilmiş olanlar da var. Herkes sıcak bir şekilde sosyalleşirken, bazılarının gözü etrafta koşuşturan çocuklarda.

Daha önce dış görünüşümü bir kerede maruz bıraktığımdan çok daha fazla yabancı var, ancak midemde kalan sinirler hızla dağılıyor. Çok daha fazlası var insan görünümlü varlıklardan daha çok insan görünümlü olmayan varlıklar var. Lanetimin gizemi çözüldüğünden beri dünyamızı dolduran varlıklar hakkında daha çok şey öğrendim. Tanımlayabildiğim varlık türlerini seçiyorum: bir ogre, birkaç tür yılan akrabası, bir goblin çeşidi ve tabii ki Bramblewick gargoyleleri.

Bramblewick'ler bu pikniği, herkesin gerçek doğası hakkında olabildiğince açık olabilmesi için kurt şekil değiştiren bölgesinin derinliklerinde düzenlemiştir.

Yersiz yurtsuz değilim. Kimse kürküme ya da kulaklarıma bakmıyor.

Aldığım tek tepki insanların başlarını sallamaları ve selam vermeleri.

Bu konuda duygulanmamak elde değil ama buradaki diğer herkes için bu normal bir tatil pikniği.

Yemeği bırakır bırakmaz Belinda harekete geçiyor, bir kelebek gibi gruptan gruba sosyalleşiyor. Ben de onu takip ediyorum ve tanıdığım insanların yanına gelene kadar sohbet ediyorum.

Belinda cadı arkadaşları Grace'e yetişirken Alasdair ve Broderick Bramblewick'e, "Ne kadar da kalabalık," diyorum.

Büyük gargoyle'un gözleri kalabalığı tarıyor ve gülümsemesi sıcak. "Öyle. Bu yıl bu kadar çok insanın gelebilmesine sevindim."

Göğsündeki battaniye demetlerinden biri kıpırdıyor ve Alasdair bebeği düzeltiyor, ancak diğer battaniyeden kırbaç gibi gri bir kuyruk fırlıyor ve hayal kırıklığı dolu bir ses çıkarıyor.

Broderick sırıtıyor. "İkisinin de sürekli senin üzerinde uyumasını bekleyemezsin, Alasdair."

Alasdair iç çekiyor. "Çok hızlı büyüyorlar. Bir an bile kaçırmak istemiyorum."

Broderick bohçalardan daha telaşlı olanını alıyor ve daha uykulu olan ikiz tekrar yerine yerleşiyor, minik kuyruğu Alasdair'in bileğini sevimli bir şekilde sarana kadar yavaşlıyor.

Broderick oğluna komik suratlar yaparken içimde bir özlem duygusu keskinleşiyor. Bramblewick'ler yavrularını gösterme fırsatını asla geri çevirmiyorlar ve onları suçlamıyorum.

Belinda ve ben çocuk konusunu mesafeli bir şekilde tartıştık. Onları istiyoruz ama ne zaman olacağını söylemedik.

Lycanthrope olma gerçeğine uyum sağlamaya çalışırken, diğer her şey askıya alındı. Şimdi, akıl hocam içimdeki canavara nasıl uyum sağladığımdan etkileniyor. Ona "kurduma" istediğini vereceğime söz verdiğimi söylemiyorum. Eşimizin eninde sonunda bizim tarafımızdan yetiştirileceğini bildiğinde onu idare etmek daha kolay oluyor.

Düşüncesi bile heyecanlandırıyor. Belki de Bel ve ben bu konuyu tekrar ele almalıyız.

BELINDA

"ONU TUTMAK ISTER MISIN?" Grace soruyor ve ben baktığımı fark ediyorum.

Broderick, Elliot'a yemek konusunda yardım etmek için piknik masasını terk etmek zorunda kaldı ve Grace bebeğini eşinden büyük bir iştahla aldı. Bebek şimdi sakinleşti ama
Uyanık. Küçük pençeli eller, oğlunu eğlendirirken Grace'in parmaklarını kavrıyor.

Gri bir yumruk, bebek onu ağzına tıkmadan önce sıkıca kıvrılıyor ve ben gülüyorum. Tam bir karakter.

Hayır demeye başladım ama durdum. O gerçekten çok tatlı. Eminim ona bir dakikalığına sarılmak bile bir şeyler istememe neden olmazdı.
daha fazla sabırlı olmaya karar verdim.

"Sanırım yapardım," diyorum.

Grace bebeğinden ne kadar etkilendiğimi anlamış gibi gülümsüyor. Muhtemelen anlıyordur.

"Kanatlarını vücudunun yanında tuttuğunuzdan emin olun. Şu anda küçükler ama esnekler."

Sıcak ağırlığı kollarıma bırakıyor ve çocuk kıpırdanıyor. Ona gülümsüyorum ve o da kıpırdanmayı kesiyor. Bana göz kırpıyor.

gülümsemeden önce, iki küçük dişi dışında tüm diş etlerini gösteriyordu. "Şuna bakın. Lachlan yeni bir en iyi arkadaş buldu."

Grace coos.

"Çok sevimli," diyorum.

"Ve şimdiden bir baş belası. Ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum.

kardeşi Graham'la birlikte nasıl bir yıkıma yol açacaklarını merak ediyorum. En azından üç arkadaşa sahip olmanın keyfi, etrafta dolaşmak için fazlasıyla el olması."

"Eminim." Dudağımı ısırıyorum. Üç eşe ihtiyacım yok, ama bebek Lachlan kesinlikle bana bebek ateşi veriyor. Kabarık siyah saçların arasına kıvrılmış boynuzları olan küçük gri bir yüz yerine, Jack ve benim özelliklerimin karışımı olacak bir bebek düşünüyorum.

Belki likantrop kanı başlangıçta kendini gösterirdi ama büyük olasılıkla çocuğumuz bir kurt değiştirici olarak başlardı. Cadılar genellikle insan olmayanlarla karıştıklarında cadı üretmezler. Kendimi aşıyorum. Jack daha fazla beklemek istiyorum.

Lachlan'ın küçük kuyruğu bileğime dolanıyor ve kalbim eriyor.

Arkadaşımı kontrol etmek için başımı kaldırıyorum ve donup kalıyorum. Jack bana kavuracak kadar sıcak bir bakışla bakıyor. Neredeyse

Vücudumun anında verdiği tepkiyle Lachlan'ı tutmak rahatsız edici, bu yüzden başka tarafa bakıyorum.

Gülümsemem yavaş ama geniş. En azından bebek ateşime eşlik eden biri var.

"Bramblewick'lerin hoşumuza gidebileceğini düşündüğü bir doğa yürüyüşü var." Jack geldiğimiz yöne gitmek yerine bir dönüş yapıyor. Arabayı sürebilmek için cazibesine geri döndü, ama duruşundaki cinsel hayal kırıklığını hala okuyabiliyorum ve
çenesinin gerginliği. Pikniğin sona ermesi için geçen saatler, zihnimde dönüp duran düşünceler yüzünden tam bir işkenceye dönüşmüştü.

Bahse girerim güzel bir doğa yürüyüşü vardır ve bahse girerim özeldir. Görünüşe göre Grace bir ev almak istiyor. Oğulları için oyun arkadaşı ve ben bu müdahaleyi hiç umursamıyorum.

"İşaret bu." Jack arabayı bir patikanın yanına, partinin sönmekte olan közlerinden oldukça uzağa park ediyor ama ikimiz de inmek için kıpırdamıyoruz.

"Eee, bir şey hakkında konuşmak ister misin?" Alay ediyorum. Jack kaşlarını kaldırdı. "Sen mi istedin?"

Sakin davranmaya çalışıyor ama gözlerinin üzerimde nasıl gezindiğini görüyorum ve direksiyonu biraz daha sıkı kavrarsa kırılacak. Ona merhamet ediyorum, çünkü bu işi aceleye getirmek istiyorum. O kadar ıslağım ki, yolcu koltuğunu kirletmemem şaşırtıcı.

Jack kesinlikle beni mahvedecek.

"Seninle bebek sahibi olmak istiyorum," diyorum, nefesim sinirlerimi yenerken yakalıyorum. "Ve eğer benimle bebek sahibi olmaya hazırsan..." Kendimi bırakıyorum ve
doğum kontrol tılsımını zincirinde ileri geri hareket ettiriyor.

"Bunu ben de istiyorum," diyor. "Bunu çok istiyorum. Seni çiftleştirmek istiyorum." Jack'in sesi hırıltılı çıkar ve boğazını temizler,
açıkça kurdunun onu ele geçirmesini engellemeye çalışıyordu.

Yutkunuyorum, tenim yanıyor şimdi.

Boynumdaki zincir şangırdıyor ve şu ana kadar hamile kalmamı engelleyen o narin şeye bakıyorum.

"Oops," diyorum.

Kader yine iş başında, ya da ben kendi gücümü bilmiyorum.

Arkadaşımın beni doldurmasını istediğimde. Tılsımı düşürüyorum ve emniyet kemerinin arasındaki çatlakta sonsuza dek kayboluyor.

ve orta konsol. Zincir ilerledikçe tenime sürtünmesi dudağımı ısırmama neden oluyor. Her şey dayanılmaz derecede hassas. Sundress elbisem iki beden küçük geliyor ve göğüslerim kurtulmak için savaşıyor gibi görünüyor.

"Bel..." Jack diyor ki, açıkça kontrolünü kaybediyor çünkü adım artık hırıltılı.

Yutkunuyorum, göğsüm hızla yükselip alçalıyor.

arabanın gergin atmosferi. Dışarıdaki orman beni çağırıyor, ilk kez bir araya geldiğimiz anın yankısı.

Ay parlak. Bunun nasıl olmasını istediğimi çok iyi biliyorum.

"İyi bir baba olacaksın," diyorum ona yaramaz bir gülümseme vermeden önce. "Ama önce beni yakalaman gerekecek."

Arabadan atlayıp olabildiğince hızlı koşuyorum. Arabadan gelen hırıltı, dostumdan duyduğumdan daha derin, daha ilkel bir ses, ama tereddüt etmiyorum.

Gece havası soğuk, yapraklar ve dallar şapırdıyor ve

Çiz beni, ama hissetmiyorum bile. Kovalamacanın doruklarındayım, sadece vücudumda yükselen ateşe ve yoluma odaklanıyorum.

Önümde. Ciğerlerim yanıyor ve onu geçmeye çalışıyorum. Bu kovalamaca oynadığımız diğer zamanlara benzemiyor. Bunun riskleri var. Zorlayıcı bir şekilde Jack'in bunun için çalışmasını, beni doğurmak için savaşmasını istiyorum.

Aman Tanrım. Neredeyse düşüyordum. Bunu düşünmek bile bacaklarımın arasındaki zonklamayı daha da artırmaya yetiyor.

Beni takip ettiğini duymuyorum ama kontrol etmek için koşmayı bırakmaya da cesaret edemiyorum. Ağaçlardan kaçıyorum ve
Dallar. Ay ışığı parlaktır ve zemini görmeyi kolaylaştırır.

Tam da Jack'in neden bu kadar ilerlememe izin verdiğini merak ederken, saldırıyor.

Bir beden benimkiyle çarpışıyor ve ikimiz de yosun kaplı zemine yayılıyoruz. Gülmek yerine
Normalde yaptığım gibi eşime boyun eğerken, mücadele ediyorum. Tanımakta güçlük çektiğim içgüdülerim Jack'in bebeğini içime sokma hakkını kazanması için bana bağırıyor.

Ona karşı çırpınıyorum, bacaklarımı ve kollarımı kullanarak iri bedenini hareket ettirmeye ve kaçmaya çalışıyorum. Yer sıyrılıyor
tenime değiyor ve hissi arttırıyor.

İçimde tam tersi bir savaş yaşanıyor. Zonkluyorum, ağrıyorum
ve o kadar ıslak ki iç bacaklarım ve amım sundress'imin altında sırılsıklam ama teslim olmuyorum. Mücadele dürüstçe.

Neyse ki ikimizin de vücudu için Jack benden çok daha güçlü. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde duruyorum, eli ensemi kavrıyor.

"BENİM!" diye bağırıyor. Kelimenin tınısı karnıma vuruyor ve keskin dişleri çiftleşme işaretime bastırıyor.

Mücadele beni terk ederken rahatlayarak haykırıyorum. Mücadele etmeyi bırakıyorum ve kışkırtıcı dişler derin bir onay sesiyle kayboluyor. İnliyorum, bastırılmış ve muhtaç. Elbisem ön hazırlık yapılmadan yukarı itiliyor ve göğsümü

yere indiriyorum, bundan sonra ne olacağını her zaman bildiğimden
Bunu daha önce de yapmıştık.

Aksiyon hiç bu kadar gergin olmamıştı ve onun gerginliğini yaşamak için hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim
içimde şimdi olduğu gibi. Uzaktan, likantropların eşlerini ateş benzeri bir deneyime sokup sokamayacağını merak ediyorum çünkü hiç bu kadar tahrik olmamıştım ve onun tohumu içimden sızana kadar doldurulmayı bu kadar istememiştim.

Islak iç çamaşırım kâğıt gibi yırtılıyor, kumaş kalçama batıyor ve acının keskinliği beni daha da ateşlendiriyor.

"Eşim," diye hırlıyor Jack, pençeleri kalçalarımı sıkıca kavrıyor.

İnliyorum. "Evet."

"Benim için çok ıslaksın. Bu ormanda nereye kaçsan kokunu alabilirim." Kavrayışı sıkılaşıyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

Gergin vücudum hiçbir şeyin etrafında gerilmiyor.

"Sen benimsin. Bu ayın altında savaştım ve seni sahiplendim. Yavrularımı taşıyana kadar rahmini dolduracağım."

EVET! Kalbimde çarpan arzudan neredeyse nefes alamıyorum.

Jack'in sikinin kaygan kayışının kılıfından çıktığını ve ıslak kalınlığının kıçımdan aşağı kaydığını duyduğumda rahatlayarak inliyorum. Kalçalarımı onun sondalama ucuna doğru geri hareket ettiriyorum. Islaklığı benimkiyle karışıyor.

Ne olacağını biliyorum ama yine de beni
şaşırtıyor. Jack hiç uyarmadan içime giriyor ve
ben homurdanıyorum. "Siktir," diye sızlanıyorum,
bir an için bedenimin kontrolünü kaybediyorum.
Bir an, çırpınıyor, dövme kalınlığıyla savaşıyor. Ama bu

faydasız bir mücadele. Bana hükmediyor, beni dolduruyor. sadece onu kabul et.

Vücudum her zamanki gibi uyum sağlıyor ve içimdeki ağır hissiyle inlerken mücadelem sona eriyor,
Her kaymanın sonunda tohumunu içime dökmesine yol açacağını bilmek ve buna muhtaç olmak.

"Daha fazla," diye mırıldanıyorum, şehvet sarhoşuyum.

Arkadaşım bana istediğimi veriyor, sikini içimde daha da derinleştiriyor. Kalçalarının her itişi
homurdanıyordu.

"Çok sıkı. Bana mükemmel uyuyorsun."

Kalçaları kıçıma çarpıyor, içimdeki gülünç boyutunun dibine vuruyor ve ben açlıkla onu sıkıyorum, bir ses çıkarıyorum
çaresiz bir ses.

Her şey çok fazla. Onun her bir slaytı ve
sahiplenilme düşüncesi beynimde kısa devreler yaratıyor.

"Lütfen Jack, onu bana ver."

İtişler şimdi hızlı, azgın. Her biri bana tam isabet ediyor. Darbeler zihnimi zevk içinde sarmallara sokuyor, daha fazla dayanamayana kadar daha da yükseliyor.

"Bütün tohumlarımı al, dostum. Yuvarlak olmanı ve sana verdiklerimle büyümeni istiyorum," diye homurdanıyor.

"Evet!" Bağırıyorum.

Düğümü şişiyor ve içten gelen kilitleme basıncı salıverilmemi başlatıyor. Jack zafer çığlıkları atarken ben de haykırıyorum.
derinlere iniyor, beni içten ısıtıyor. Dölleri beni dolduruyor, aşırı doluyor ve onun için geriliyor. Aleti tekrar zonklayıp içime daha da fazla boşaldığında ikimiz de inliyoruz.

Dakikalar sürüyor ama sonunda ikimizin de nefesleri yavaşlıyor ve beni geren düğümden başka şeyler fark ediyorum. Hafif esinti ve cırcır böceklerinin sesi. Toprak kokusu

Altımızdaki bozuk zemin ve yosun. Haklıydım. Jack beni mahvetti. Ellerim ve dizlerim kesinlikle yeşil ve kirle lekelendi.

Jack, hâlâ bağlı olduğumuz yere dikkat ederek bana sokuluyor ve beni kaldırıyor. Bir ağaca yaslanıyor ve ben de ona yaslanıyorum. Çiftleşme izimi ısırıyor ve ben de zevkle iç çekiyorum. Düğüm benden kurtulana kadar böyle kalıyoruz.

Hiç tereddüt etmeden kollarında dönüyorum, ön tarafına biniyorum. Parmaklarım boynundaki tüylerin arasından geçip burnunun ve kulaklarının üzerinde geziniyor. Jack yumuşak dokunuşlar altında rahatlıyor.

Alnımı onunkine dayadım ve fısıldadım. "Seni seviyorum canavar."

"Ve seni seviyorum, benim alıngan dostum." Jack'in beni kavrayışı sıkılaşıyor ve kalçalarını sırılsıklam amıma doğru bastırıyor.

Kınından çıkarmaya başladığında sertliğin zonklaması beni şaşırtıyor.

"Yine mi?" Nefes nefese sordum.

"Dolunayın altında yemin ettim." Jack'in sözleri alaycı. "Bunu yerine getirmemek kötü şans getirir."

Yavrularımı taşıyana kadar rahmini dolduracağım.

"Aman Tanrım," diyorum, heyecanla iç içe geçerken bile tekrar uyarılma. "Böyle bir yemini bozmaya cesaret edemeyiz."

Jack'in kıkırdaması karanlık ve canavarım ettiği her yemini yerine getiriyor.

SON

Peki ya Belinda'nın gideceği randevu?

Bir canavarın biraz rahatlamaya ihtiyacı var.
Göl Canavarı Tarafından Bulundu'da öğrenin!
(Neredeyse adı Göl Canavarı Tarafından Yetiştirildi olacaktı ama... bazı mağazalar için üzülmektense tedbirli olmak daha iyidir)
https://books2read.com/FoundbytheLakeMonster
Çöpçatanı olan bu seksi hamamı merak mı ediyorsunuz?
Kraken Tarafından Takip Edilen'i okuyun!
https://books2read.com/StalkedbytheKraken

YAZARDAN NOT

Merhaba Sevgili Okuyucu!

Kurt Adam Tarafından Tutsak Edilen'i okuduğunuz için teşekkür ederiz!

Hikayenin erken bir versiyonu benim çok İlk antoloji ve birkaç okuyucudan daha fazlası ayrı bir kitap olarak talep etti. Bu da uygun oldu çünkü bu şekilde yayınlamak istedim. Bu antolojiye geri dönmek çok keyifliydi.

Jack'in bakış açısını ve çift hayatının bu çift için nasıl göründüğünü eklemek için hikaye.

Liz Alden'a bu reddedilmiş eş hikâyesinin beta okumasını yaptığı için teşekkür ederim. Görüşleriniz olay örgüsündeki tüm boşlukları doldurmama yardımcı oldu.

Her zaman olduğu gibi, kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim, Sevgili Okuyucu.

İnsanların benim yarattığım kitapları okuması her zaman harika bir şey ve size minnettarım.

L. Lark

YAZAR HAKKINDA

Lillian Lark, Utah'ın en tuzlu şehirlerinde doğdu ve büyüdü. Lillian bir hevesli bir okuyucu, üç iblisin kedi annesi ve içinizi burkan seksi hikayeler yazmayı seviyor.

Lillian hakkında daha fazla bilgiyi LillianLark.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Bülten Facebook

Instagram